

III

(Ettevalmistavad aktid)

NÕUKOGU

NÕUKOGU ESIMESE LUGEMISE SEISUKOHT (EL) nr 9/2013

eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ

Nõukogu poolt vastu võetud 17. oktoobril 2013

(2013/C 351 E/01)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 2371/2002 ⁽⁴⁾ on kehtestatud ühenduse süsteem kalavarude kaitsmiseks ja säästvaks kasutamiseks ühise kalanduspoliitika raames.

⁽¹⁾ ELT C 181, 21.6.2012, lk 183.

⁽²⁾ ELT C 225, 27.7.2012, lk 20.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 6. veebruari 2013. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 17. oktoobri 2013. aasta esimese lugemise seisukoht. Euroopa Parlamendi ... seisukoht ja nõukogu ... otsus.

⁽⁴⁾ Nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 2371/2002 ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta (EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59).

(2) Ühise kalanduspoliitika reguleerimisala hõlmab mere bioloogiliste ressursside kaitset ning neid ammutava kalapüügi majandamist. Lisaks hõlmab see ühise kalanduspoliitika eesmärke toetavate turu- ja finantsmeetmete kontekstis magevee bioloogilisi ressursse ja vesiviljelust, samuti kalapüügi- ja vesiviljelustoodete töötlemist ja turustamist, kui see toimub liikmesriikide territooriumil või liidu vetes, sealhulgas kalalaevadel, mis sõidavad kolmanda riigi lipu all ja on seal registrisse kantud, liidu kalalaevadel või kui seda teevad liikmesriikide kodanikud, ilma et see piiraks lipuriigi esmavastutust, pidades silmas 10. detsembri 1982. aasta ÜRO mereõiguse konventsiooni ⁽⁵⁾ artikli 117 sätteid.

(3) Harrastuspüügil võib olla kalavarudele suur mõju ja liikmesriigid peaksid seega tagama, et harrastuspüük toimub kooskõlas ühise kalanduspoliitika eesmärkidega.

(4) Ühine kalanduspoliitika peaks tagama, et püügitegevus ja vesiviljelus toetaksid keskkonna, majanduse ja sotsiaalset jätkusuutlikkust. Ühine kalanduspoliitika peaks hõlmama eeskirju liidus turustatavate toodete jälgitavuse, ohutuse ja kvaliteedi tagamiseks. Lisaks peaks ühine kalanduspoliitika aitama tõsta tootlikkust, saavutada kalandussektoris tegutsejaid (sealhulgas väikesemahulise kalapüügiga tegelejate) rahuldavat elatustaset ja parandada turgude stabiilsust ning tagama toiduvarede kättesaadavuse ning tarnete jõudmise tarbijani mõistliku hinna eest. Ühine kalanduspoliitika peaks toetama aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegiat „Euroopa 2020” ning aitama saavutada selles seatud eesmärke.

⁽⁵⁾ Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguse konventsioon ja selle XI osa rakendusleping (EÜT L 179, 23.6.1998, lk 3).

- (5) Liit on ÜRO mereõiguse konventsiooni⁽¹⁾ osaline ja nõukogu otsuse 98/414/EÜ⁽²⁾ kohaselt ÜRO mereõiguse konventsiooni piirialade kalavarude ja pika rändega kalavarude kaitset ja majandamist käsitlevate sätete 4. detsembri 1995. aasta rakenduskokkuleppe⁽³⁾ (ÜRO kalavarude kokkulepe) ning otsuse 96/428/EC⁽⁴⁾ kohaselt ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni 24. novembri 1993. aasta kokkuleppe, millega edendatakse rahvusvaheliste kaitse- ja majandamismeetmete järgimist avamerekalalaevadel⁽⁵⁾, osaline.
- (6) Nimetatud rahvusvahelised õigusaktid sätestavad peamiselt kaitsekohustused, sealhulgas kaitse- ja majandamismeetmete võtmise kohustused, mille eesmärk on säilitada või taastada mereressursid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemel niihästi riikliku jurisdiktsiooni alla kuuluvates merepiirkondades kui ka avamerel ning teha kõnealusel eesmärgil koostööd muude riikidega; samuti kohustused, mis on seotud ettevaatusprintsipi ulatusliku kohaldamisega kalavarude kaitse, majandamise ja kasutamise suhtes ning kaitse- ja majandamismeetmete järgimise tagamisega juhul, kui mereressursid asuvad erineva õigusliku seisundiga merepiirkondades, ning merede muu õiguspärase kasutamisega seotud kohustused. Ühine kalanduspoliitika peaks seetõttu toetama nimetatud rahvusvaheliste õigusaktidega liidule pandud rahvusvaheliste kohustuste täitmist. Liikmesriigid peaksid ühise kalanduspoliitika raames kaitse- ja majandamismeetmeid vastu võttes tegutsema täielikus kooskõlas kõnealustest rahvusvahelistest õigusaktidest tulenevate rahvusvaheliste kaitse- ja koostöökohustustega.
- (7) Johannesburgis 2002. aastal peetud säästva arengu tippkohtumisel kohustusi liit ja selle liikmesriigid võitlema mitmete kalavarude jätkuva vähenemise vastu. Seetõttu tuleks liidul täiustada oma ühist kalanduspoliitikat kalavarude kasutamise tasemete kohandamise kaudu, tagamaks et mere bioloogiliste ressursside kasutamise kaudu taastatakse ja hoitakse püütavate liikide populatsioonid mõistliku aja jooksul maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikust tasemest kõrgemal. Sellised kalavarude kasutamise tasemed tuleks saavutada 2015. aastaks. Kalavarude kasutamise tasemete hilisemat saavutamist tuleks lubada ainult juhul, kui nende saavutamine
2015. aastaks seaks tõsiselt ohtu asjaomaste kalalaevastike sotsiaalse ja majandusliku jätkusuutlikkuse. Pärast 2015. aastat tuleks kõnealused tasemed saavutada nii kiiresti kui võimalik ja hiljemalt 2020. aastaks. Kui teaduslik teave ei ole nimetatud tasemete määratlemiseks piisav, võib kaaluda ligikaudseid parameetreid.
- (8) Segapüügi maksimaalset jätkusuutlikku saagikust puudutavaid majandamisotsuseid tehes tuleks arvestada, et segapüügi puhul on raske korraga püüda kõiki varusid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemel, eriti siis, kui teaduslikest nõuannetest nähtub, et nn püüki piiravate liikide nähtust on väga raske vältida kasutatavate püügivahendite selektiivsuse suurendamisega. Sellistel juhtudel tuleks sobiva kalastussuremuse kohta paluda nõuandeid asjakohastelt teadusasutustelt.
- (9) Ühine kalanduspoliitika peaks tagama sidususe kalanduse eesmärkidega, mis on sätestatud bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni osalisriikide konverentsi otsuses aastaid 2011–2020 hõlmava bioloogilise mitmekesisuse strateegilise kava kohta, ja Euroopa Ülemkogus 25.–26. märtsil 2010 vastu võetud bioloogilise mitmekesisuse eesmärkidega.
- (10) Mere bioloogiliste ressursside säästev kasutamine peaks põhinema ELi toimimise lepingu artikli 191 lõike 2 esimeses lõigus osutatud ettevaatusprintsipist tuleneva lähenemisviisi rakendamisel, võttes arvesse kättesaadavaid teaduslikke andmeid.
- (11) Ühine kalanduspoliitika peaks toetama merekeskkonna kaitset ja kõikide ärilisel eesmärgil kasutatavate liikide säästvat majandamist, eriti aga hea keskkonnaseisundi saavutamist hiljemalt 2020. aastaks, nagu on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/56/EÜ⁽⁶⁾ artikli 1 lõikes 1.
- (12) Ühine kalanduspoliitika peaks aitama kaasa ka sellele, et liidu turgu varustatakse kõrge toiteväärtusega toiduga ja vähendatakse liidu turu sõltuvust toidu impordist. Samuti peaks ühine kalanduspoliitika otseselt ja kaudselt soodustama töökohtade loomist ja majandusarengut rannikualadel.
- ⁽¹⁾ Nõukogu 23. märtsi 1998. aasta otsus 98/392/EÜ, mis käsitleb 10. detsembri 1982. aasta Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguse konventsiooni ja selle XI osa rakendamist käsitleva 28. juuli 1994. aasta lepingu sõlmimist Euroopa Ühenduse poolt (EÜT L 179, 23.6.1998, lk 1).
- ⁽²⁾ Nõukogu 8. juuni 1998. aasta otsus 98/414/EÜ Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 10. detsembri 1982. aasta mereõiguste konventsiooni nende sätete rakendamise kokkuleppe ratifitseerimise kohta Euroopa Ühenduse poolt, mis käsitlevad piirialade kalavarude ja siirdekaldade kaitset ja majandamist (EÜT L 189, 3.7.1998, lk 14).
- ⁽³⁾ Kokkulepe Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 10. detsembri 1982. aasta mereõiguste konventsiooni nende sätete rakendamise kohta, mis käsitlevad piirialade kalavarude ja siirdekaldade kaitset ja majandamist (EÜT L 189, 3.7.1998, lk 16).
- ⁽⁴⁾ Nõukogu 25. juuni 1996. aasta otsus 96/428/EÜ, millega ühendus kiidab heaks kokkuleppe, millega ergutatakse avamerekalalaevu täitma rahvusvahelisi kaitse- ja majandamiseskirju (EÜT L 177, 16.7.1996, lk 24).
- ⁽⁵⁾ Kokkulepe, millega ergutatakse avamerekalalaevu täitma rahvusvahelisi kaitse- ja majandamiseskirju (EÜT L 177, 16.7.1996, lk 26).
- ⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiiv 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapolitika-alane tegevusraamistik (merestrategie raamidirektiiv) (ELT L 164, 25.6.2008, lk 19).

- (13) Kalapüügi majandamisel tuleks kasutusele võtta ökosüsteemipõhine lähenemisviis, püügitegevuse keskkonnamõjusid tuleks piirata ning soovimatut saaki tuleks võimalikult palju vältida ja vähendada.
- (14) Ühise kalanduspoliitika juhtimisel on oluline juhinduda hea valitsemistava põhimõtetest. Kõnealused põhimõtted hõlmavad otsuste tegemist parimate kättesaadavate teaduslike nõuannete põhjal, sidusrühmade laiaulatuslikku kaasamist ja perspektiivide pikaajalisust. Ühise kalanduspoliitika edukas juhtimine sõltub ka liidu, piirkondliku, riikliku ja kohaliku tasandi vastutuse täpsest määratlemisest ning võetavate meetmete kokkusobivusest ja sidususest liidu muude poliitikavaldkondade raames võetavate meetmetega.
- (15) Ühine kalanduspoliitika peaks andma panuse kalapüügiga tegelevatele käitajatele tagatava ohutuse ja nende töötin-
gimuste parandamisse.
- (16) Ühine kalanduspoliitika peaks vajaduse korral igati arvestama loomatervishoiu, loomade heaolu ning toidu ja sööda ohutusega.
- (17) Kuna kõik Euroopa ookeanide ja meredega seotud küsimused on omavahel seotud, tuleks ühist kalanduspoliitikat rakendada viisil, mis on kooskõlas liidu muude poliitikavaldkondadega ja millega võetakse eelkõige arvesse vastastoimet liidu meetmetega muudes merenduspoliitika valdkondades. Läänemerd, Põhjamerd, Keldi merd, Biskaia lahte ja Ibeeria rannikut, Vahemere ja Musta mere merepiirkondi hõlmavate mitmesuguste sektoraalsete poliitikavaldkondade sidusus tuleks tagada nende juhtimise kaudu.
- (18) Liidu kalalaevadel peaks olema võrdne juurdepääs liidu vetele ja varudele, mille suhtes kohaldatakse ühise kalanduspoliitika eeskirju.
- (19) Kehtivad eeskirjad, millega piiratakse juurdepääsu kalavarudele liikmesriikide 12 meremiili laiuses vööndis, on toiminud rahuldavalt ning soodustanud kalavarude kaitset, piirates püügikoormust liidu vete kõige tundlikumas osas. Kõnealused eeskirjad on säilitanud ka traditsioonilised püügitegevused, millest sõltub väga suurel määral teatavate rannikukogukondade sotsiaalne ja majanduslik areng. Nimetatud eeskirjade kohaldamist tuleks seetõttu jätkata. Liikmesriigid peaksid püüdma anda eelisjuurdepääsu väikesemahulise, käsitööndusliku ja rannapüügiga tegelevatele kaluritele.
- (20) Eriti tuleks vajaduse korral tunnustada ja toetada kalapüügist sõltuvaid väikeseid avameresaari, et võimaldada neil püsima jääda ja edukas olla.
- (21) Erikaitse all peaksid olema mere bioloogilised ressursid ELi toimimise lepingu artikli 349 esimeses lõigus osutatud liidu äärepoolseimate piirkondade ümbruses, sest need aitavad säilitada nimetatud territooriumite kohalikku majandust ja avaldavad mõju nende struktuur-
sele, sotsiaalsele ja majanduslikule olukorrale. Teatavaid püügitegevusi kõnealustes vetes tuleks seetõttu lubada üksnes nimetatud territooriumite sadamates registreeritud kalalaevadele.
- (22) Selleks et aidata kaasa vee-elusressursside ja mereökosüsteemide kaitsele, peaks liit tegema jõupingutusi bioloogilisel tundlike alade kaitsmiseks, määrates need kaits-
tavate alade hulka. Sellistel aladel peaks olema võimalik püügitegevust piirata või see keelata. Otsustades kaits-
tavate alade määramise üle tuleks erilist tähelepanu pöörata sellistele aladele, mille puhul on selged tõendid kalavarude kaitseks kehtestatud alammõödust väiksemate kalade suure kontsentratsiooni kohta, ja kudemisaladele ning aladele, mida käsitletakse biogeograafiliselt tundli-
kena. Arvesse tuleks võtta ka olemasolevaid kaitsealasid. Määramise protsessi lihtsustamiseks peaksid liikmesriigid selgitama välja sobivad alad, sealhulgas alad, mis moodustavad osa ühtsest võrgustikust, ning peaksid vaja-
dusel tegema omavahel koostööd, koostades ühiseid soovitusi ja saates neid komisjonile. Komisjonil peaks kaits-
tavate alade tõhusamaks loomiseks olema võimalus luua need mitmeaastase kava osana. Komisjon peaks demokraatliku vastutuse ja kontrolli asjakohase taseme tagamiseks andma Euroopa Parlamendile ja nõukogule korrapäraselt aru kõnealuste kaits-
tavate alade toimimisest.
- (23) Mere bioloogiliste ressursside säästva kasutamise eesmärki on võimalik tõhusamalt saavutada, kui kalapüügi majan-
damises kasutatakse mitmeaastast lähenemisviisi, kehtes-
tades esmajärjekorras erinevate püükide eripära kajas-
tavad mitmeaastased kavad.
- (24) Mitmeaastased kavad peaksid võimaluse korral hõlmama mitmesuguseid kalavarusid, kui neid varusid kasutatakse ühiselt. Mitmeaastaste kavadega tuleks luua raamistik asjaomaste varude ja mere ökosüsteemide säästvaks kasu-
tamiseks, määratledes selgelt ajalised raamid ja kaitsemeh-
hanismid ettearvamatult arengu puhuks. Asjaomaste kala-
varude säästva kasutamise ja mereökosüsteemide kaitse
soodustamiseks tuleks mitmeaastastes kavades juhinduda ka selgelt määratletud majandamisesmärkidest. Kõne-
alused kavad tuleks vastu võtta konsulteerides nõuande-
komisjonide, kalapüügitoöstuse käitajate, teadlaste ja
muude sidusrühmadega, kes on huvitatud kalapüügi
majandamisest.
- (25) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2009/147/EÜ⁽¹⁾, nõukogu direktiiviga 92/43⁽²⁾ ning direktiiviga 2008/56/EÜ pannakse liikmesriikidele teatavad kohustused vastavalt erikaitsealade ja merekaitsealade suhtes. Sellised meetmed võivad nõuda meetmete võtmist ühise kalanduspoliitika raames. Seetõttu on asja-
kohane lubada liikmesriikidel võtta oma suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes selliseid kaitsemeetmeid, mis on vajalikud, et täita nimetatud liidu

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/147/EÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta (ELT L 20, 26.1.2010, lk 7).

⁽²⁾ Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7).

õigusaktidest tulenevaid riigi kohustusi, kui sellised meetmed ei mõjuta teiste liikmesriikide kalandushuve. Kui sellised meetmed võivad mõjutada teiste liikmesriikide kalandushuve, tuleks nende meetmete vastuvõtmise õigus anda komisjonile ja asjaomaste liikmesriikide vahel tuleks kasutada piirkondlikku koostööd.

- (26) Vaja on meetmeid, mis aitaksid langetada praegust soovimatu saagi kõrget taset ja järk-järgult kaotada tagasiheite. Soovimatu saak ja tagasiheide on tõsine varude raiskamine, mis mõjutab negatiivselt mere bioloogiliste ressursside ja mere ökosüsteemide säästvat kasutamist ning kalanduse majanduslikku elujõulisust. Liidu vetes või liidu laevadega püütud nende liikide saagile, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme, ja Vahemeres ka saagile, mille suhtes kohaldatakse eeskirju saagi alam-mõõdu kohta, tuleks kehtestada kohustus kogu saak lossida („lossimiskohustus”) ja seda järk-järgult rakendada, ning eeskirjad, mis on seni kohustanud kalureid saaki tagasi heitma, tuleks kehtetuks tunnistada.
- (27) Lossimiskohustus tuleks kehtestada igale püügile eraldi. Kaluritel peaks olema lubatud jätkata selliste liikide tagasiheidet, kellel on parimate kättesaadavate teaduslike nõuannete kohaselt merre tagasi laskmisel kõrge ellujäämismäär.
- (28) Et muuta lossimiskohustus toimivaks ning leevendada iga-aastase saagi vahelduva koostise mõju, peaks liikmesriikidel olema lubatud teatud protsendi ulatuses kvote aastate vahel üle kanda.
- (29) Lossimiskohustuse haldamise raames on vaja, et liikmesriigid teeksid kõik enesest oleneva soovimatu saagi vähendamiseks. Selleks tuleb käsitada prioriteetsena selektiivsete püügitehnikate täiustamist soovimatu saagi võimalikult tõhusaks vältimiseks ja vähendamiseks. On oluline, et liikmesriigid jaotaksid kvoodid kalalaevade vahel selliselt, et see peegeldab nii palju kui võimalik kalapüügi eeldatavat liigilist koosseisu. Mittevastavuse korral olemasolevate kvootide ja tegeliku kalapüügi vahel võiks liikmesriigid kaaluda korrigeerimist liikmesriikidevahelise kvootide vahetamisega, sealhulgas püsivalt. Liikmesriigid võiksid kaaluda ka laevaomanike individuaalsete kvootide koondamise hõlbustamist näiteks tootjaorganisatsioonide või kalalaevade omanike ühenduste tasandil. Viimase võimalusena peaksid liikmesriigid kaaluma kaaspüügi liikide mahaarvestamist sihtliikide kvootidest sõltuvalt kaaspüügi liikide kaitsestaatusest.
- (30) Kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksemaks liigitatud lossitud saagi kasutus peaks olema piiratud ning seda ei tohiks müüa inimtoiduks.
- (31) Selleks et kanda hoolt soovimatu saagi eest, mis on vältimatu isegi siis, kui kohaldatakse kõiki meetmeid selle vähendamiseks, tuleks lossimiskohustusega kalapüügi suhtes kehtestada eelkõige mitmeaastaste kavade abil lossimiskohustusest teatavad vähese tähtsusega erandid.
- (32) Lossimiskohustuse korral, mis hõlmab saagi dokumenteerimiskohustust, peaks olema võimalik teaduslike soovitude alusel, ohustamata maksimaalse jätkusuutliku saagikuse eesmärke või suurendamata kalastussuremust, suurendada kalapüügivõimalusi, et võtta arvesse varem tagasi heidetud kala lossimist.
- (33) Juurdepääs kalapüügile peaks põhinema läbipaistvatel ja objektiivsetel kriteeriumidel, sealhulgas sellistel, mis on keskkonnaval, sotsiaalset või majanduslikku laadi. Liikmesriigid peaksid edendama vastutustundlikku kalapüüki, luues stiimuleid nendele käitajatele, kelle kalapüügiviis kahjustab kõige vähem keskkonda ja kes toovad ühiskonnale kõige rohkem kasu.
- (34) Kalavarudele, millele suhtes ei ole kehtestatud mitmeaastaseid kavasid, tuleks kehtestada maksimaalset jätkusuutlikku saagikust tagavad kasutusmäärad saagi või püügikoormuse piirnormide kasutuselevõtu teel. Kui andmeid ei ole piisavalt, tuleks püüki majandada ligikaudsete parameetrite alusel.
- (35) Pidades silmas kalapüügitegevuse ebakindlat majanduslikku seisundit ning teatavate rannikuäärsete kogukondade sõltuvust kalapüügist, on vaja tagada püügitegevuse suhteline stabiilsus kalapüügivõimaluste eraldamise läbi liikmesriikidele, kusjuures aluseks võetakse iga liikmesriigi prognoositav osa varudest.
- (36) Sellise püügitegevuse suhtelise stabiilsuse puhul tuleks varude bioloogilise seisundi ajutisust arvestades kaitsta ja täielikult arvesse võtta nende piirkondade erivajadusi, kus kohalik kogukond sõltub suuresti kalapüügist ja sellega seotud tegevusest, nagu on otsustatud nõukogu 3. novembri 1976. aasta resolutsioonis⁽¹⁾ ja eelkõige selle VII lisas.

⁽¹⁾ Nõukogu 3. novembri 1976. aasta resolutsioon, milles käsitletakse alates 1. jaanuarist 1977 ühenduses moodustatava 200 meremiili laiuse kalastusvööndi teatavaid välisaspakte (EÜT C 105, 7.5.1981, lk 1).

- (37) Seetõttu tuleks suhtelist stabiilsust mõista kõnealuses tähenduses.
- (38) Komisjonil peaks olema õigus võtta ajutisi meetmeid püügitegevusest tulenevate tõsiste ohtude puhul, mis ohustavad mere bioloogiliste ressursside kaitset või mere ökosüsteemi, ja nõuavad viivitamatut tegutsemist. Kõnealused meetmed peaksid olema seotud kindlate tähtaegade ja kehtima kindlaksmääratud aja jooksul.
- (39) Liikmesriigid peaksid tegema piirkondlikul tasandil koostööd, et võtta vastu ühiseid soovitusi ja muid vahendeid kaitsemeetmete väljatöötamiseks ja rakendamiseks ning seoses meetmetega, mis mõjutavad püügitegevust keskkonnaõigusega kaitstud aladel. Piirkondliku koostöö raames peaks komisjon rakendusaktide või delegeritud õigusaktide abil kaitsemeetmeid vastu võtma ainult juhul, kui piirkonna kõik asjaomased liikmesriigid on ühise soovitusena nõus. Ühise soovitusena puudumisel peaks komisjon esitama ettepaneku asjakohaste meetmete kohta kooskõlas ELi toimimise lepinguga.
- (40) Liikmesriikidel peaks olema õigus võtta liidu vete kalavarude kaitseks ja majandamiseks meetmeid, mida nad kohaldavad üksnes oma lipu all sõitvate liidu kalalaevade suhtes.
- (41) Liikmesriikidel peaks olema oma 12 meremiili laiuses võõndis õigus vastu võtta kõik liidu kalalaevade suhtes kohaldatavad kaitse- ja majandamismeetmed juhul, kui kohaldatavad meetmed ei ole liidu muude liikmesriikide kalalaevade suhtes diskrimineerivad, eelnevalt on konsulteeritud teiste asjaomaste liikmesriikidega ning liit ei ole asjaomase 12 meremiili laiuses võõndis vastu võtnud kaitset ja majandamist käsitlevaid erimeetmeid.
- (42) Liikmesriikidel peaks olema võimalik kehtestada ülekanavate püügikontsessioonide süsteem.
- (43) Liikmesriigid peaksid võtma erimeetmeid, et viia liidu kalalaevade arv vastavusse kättesaadavate varudega, tuginedes oma hinnangutele tasakaalu kohta oma laevastiku püügivõimsuse ja neile määratud püügivõimaluste vahel. Hindamised tuleks läbi viia kooskõlas komisjoni suunistega ning esitada komisjonile edastatavas aastaaruandes. Kõnealused aastaaruanded tuleks avalikustada. Igal liikmesriigil peaks olema võimalik valida meetmeid ja vahendeid, mida ta soovib vastu võtta, et vähendada liigset püügivõimsust.
- (44) Lisaks tuleks püügivõimsuse haldamise ja korrigeerimise eesmärgil säilitada laevade püügilt kõrvaldamise rahastamisega seotud kohustuslikud laevastiku püügivõimsuse sihttasemed ja riiklikud laevastiku koosseisu arvamise / koosseisust väljaarvamise korrad.
- (45) Liikmesriigid peaksid registreerima minimaalsed andmed nende lipu all sõitvate liidu kalalaevade omaduste ja tegevuse kohta. Kõnealused andmed tuleks liikmesriikide laevastike suuruse seire eesmärgil komisjonile kättesaadavaks teha.
- (46) Kalapüügi majandamiseks parimate kättesaadavate teaduslike nõuannete põhjal on vaja ühtlustatud, usaldusväärseid ja täpseid andmekogumeid. Seetõttu peaksid liikmesriigid koguma andmeid laevastike ja nende püügitegevuse kohta, eriti bioloogilisi andmeid saagi, sealhulgas ka tagasiheite kohta ning teavet kalavarusid käsitlevate uuringute ja püügitegevuse võimaliku mõju kohta mere ökosüsteemile. Liikmesriigid peaksid haldama kogutud andmeid ning tegema need kättesaadavaks lõppkasutajatele ja muudele huvitatud isikutele. Liikmesriigid peaksid andmete kogumise kooskõlastamiseks tegema omavahel ja komisjoniga koostööd. Liikmesriigid peaksid andmete kogumisel tegema vajaduse korral koostööd kolmandate riikidega. Liikmesriigid peaksid esitama komisjonile hindamiseks andmete kogumise kohta aastaaruande, mis avalikustatakse.
- (47) Andmekogumine peaks hõlmama andmeid, mis hõlmutavad kalapüügisektoris, vesiviljeluses ning kalapüügi- ja vesiviljelustooteid töötlevas tööstuses tegutsevate ettevõtjate ning kõnealuste tööstusharude tööhõivealaste suundumuste majanduslikku hindamist
- (48) Komisjoni otsusega 93/619/EÜ⁽¹⁾ asutatud kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomiteega võib konsulteerida küsimustes, mis on seotud mere bioloogiliste ressursside kaitse ja majandamisega, et tagada vajalik kõrgelt kvalifitseeritud teadustöötajate abi, eelkõige bioloogiliste, majanduslike, keskkonnaalaste, sotsiaalsete ja tehniliste teadmiste rakendamisel.
- (49) Poliitikale orienteeritud kalandusteadust tuleks tugevdada riiklikul tasandil vastu võetud kalandusalaste teaduslike andmekogumise-, teadusuuringute ja innovatsiooniprogrammidega, mida rakendatakse kooskõlas teiste liikmesriikidega liidu teadusuuringute ja innovatsiooniraamistik. Samuti tuleks edendada paremat koostööd tööstuse ja teadlaste vahel.

⁽¹⁾ Komisjoni 19. novembri 1993. aasta otsus 93/619/EÜ kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee asutamise kohta (EÜT L 297, 2.12.1993, lk 25).

- (50) Liit peaks edendama ühise kalanduspoliitika eesmärgi rahvusvahelisel tasandil, tagades, et liidu ettevõtjate püügtegevus liidu vetest väljaspool põhineb samadel põhimõtetel ja standarditel, mida rakendatakse liidu õiguse alusel, ning edendades võrdseid võimalusi liidu ja kolmandate riikide käitajatele. Selleks peaks liit püüdma juhtida piirkondlike ja rahvusvaheliste organisatsioonide tulemuslikkuse parandamist, et paremini kaitsta ja majandada nende pädevusse kuuluvaid mere bioloogilisi ressursse, sealhulgas võideldes ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu. Liit peaks tegema koostööd kolmandate riikide ja rahvusvaheliste organisatsioonidega, et parandada rahvusvaheliste meetmete täitmist, sealhulgas võitluses ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu. Liidu seisukohad peaksid põhinema parimatel kättesaadavatel teaduslikel nõuannetel.
- (51) Säästva kalapüügi partnerluslepingud kolmandate riikidega peaksid tagama, et liidu ettevõtjate püügtegevus kolmanda riigi vetes põhineb parimatel kättesaadavatel teaduslikel nõuannetel ja asjakohasel teabevahetusel, tagades mere bioloogiliste ressursside säästva kasutamise, ülejäägi kindlakstegemise läbipaistvuse ning vastavalt sellele varude majandamise kooskõlas ühise kalanduspoliitika eesmärkidega. Need lepingud, milles nähakse ette juurdepääs liidu laevastiku huvide kohastele ressurssidele vastutasuks liidu rahalise toetuse eest, peaksid aitama luua kvaliteetse majandamisraamistikku, et tagada eelkõige tõhusad andmekogumise-, seire-, kontrolli- ja järelevalve-meetmed.
- (52) Inimõiguste ülddeklaratsioonis ja muudes asjakohastes rahvusvahelistes inimõigusi käsitlevates dokumentides sätestatud demokraatlike põhimõtete ja inimõiguste austamine peaks olema säästva kalapüügi partnerluslepingute oluliseks osaks ning nendes peaks sisalduma inimõigusi käsitlev erisäte. Inimõigusi käsitleva erisätte sisseviimine säästva kalapüügi partnerluslepingutesse peaks toimuma täielikus kooskõlas liidu arengupoliitika üldiste eesmärkidega.
- (53) Vesiviljelus peaks toetama toidutootmise potentsiaali jätkusuutlikku säilitamist kogu liidus, et tagada pikaajalist toiduga kindlustatust, sealhulgas toiduga varustatust, samuti majanduskasvu ja tööhõivet liidu kodanikele ning kogu maailmas veeandide üha kasvava nõudluse rahuldamist.
- (54) Komisjoni poolt 2009. aastal vastu võetud Euroopa vesiviljeluse säästva arengu strateegias, mida tervitas ja toetas nõukogu ning mille kiitis heaks Euroopa Parlament, viidati vajadusele luua ja edendada vesiviljeluse säästva arengu aluseks olevaid võrdseid tingimusi.
- (55) Liidus mõjutavad vesiviljelust väga erinevad piiriülese mõjuga tingimused, sealhulgas lubade väljastamine käitajatele. Seetõttu tuleks välja töötada liidu strateegilised suunised riiklike strateegiliste kavade koostamise kohta, et parandada vesiviljelussektori konkurentsivõimet, toetades selle arendamist ja innovatsiooni ning ergutades majandustegevust, tegevuste mitmekesistamist ja elukvaliteedi parandamist ranniku- ja sisemaa-aladel. Lisaks tuleks kasutusele võtta mehhanismid, kasutades avatud koordinaatsiooni meetodit, et vahetada liikmesriikide vahel teavet ja parimaid tavasid seoses riiklike meetmetega, mis puudutavad ärikeskkonna stabiilsust, liidu vetele ja muudele aladele juurdepääsu ning lubade andmise menetluste lihtsustamist.
- (56) Vesiviljeluse eripära tõttu on vaja nõuandekomisjoni, et konsulteerida sidusrühmadega vesiviljelust mõjutada võivates liidu poliitika küsimustes.
- (57) On vaja tugevdada liidu kalapüügi- ja vesiviljelussektori konkurentsivõimet ning on vaja lihtsustamist, mis toetaks kõnealuse sektori tootmis- ja turustustegevuse paremat korraldamist. Kalapüügi- ja vesiviljelustoodete ühine turukorraldus peaks sõltumata toodete päritolust tagama võrdsed tingimused kõigile liidus turustatavatele kalapüügi- ja vesiviljelustoodetele, võimaldama tarbijatel teha teadlikumaid valikuid ning toetama vastutustundlikku tarbimist, samuti peaks see parandama majandusteadmisi ning arusaamist liidu turgude toimimisest kogu tarneahela ulatuses.
- (58) Ühist turukorraldust tuleks rakendada kooskõlas liidu rahvusvaheliste kohustustega, eriti Maailma Kaubandusorganisatsiooni raames.
- (59) Ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks tuleks kehtestada kontrolli, inspekteerimise ja õigusnormide täitmise tagamise tõhus süsteem, mis hõlmab võitlust ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu.
- (60) Liidu kontrolli, inspekteerimise ja õigusnormide täitmise tagamise süsteemi raames tuleks edendada tänapäevaste ja tõhusate tehnoloogiate kasutamist. Liikmesriikidel ja komisjonil peaks olema võimalik läbi viia uute kontrolli- ja andmehaldussüsteemide katseprojekte.
- (61) Võrreldavate tingimuste tagamiseks eri liikmesriikides kontrolli- ja täitmise tagamise eeskirjade rakendamisel tuleks toetada liikmesriikidevahelist koostööd tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate karistuste kindlaksmääramisel.

- (62) Selleks et tagada käitajate kaasamine liidu andmekogumisse ning liidu kontrolli, inspekteerimise ja jõustamise süsteemi, peaks liikmesriikidel olema võimalik nõuda, et nende d osaleksid proportsionaalselt vastavate tegevuskulude katmises.
- (63) Liikmesriigid üksi ei suuda piisavalt saavutada ühise kalanduspoliitika eesmärke kalapüügitööstuse ja selle juhtimise arendamises tekkivate probleemide ning liikmesriikide rahaliste vahendite piiratuse tõttu. Seetõttu tuleks kõnealuste eesmärkide saavutamist toetada liidu sellise mitmeaastase finantsabi andmisega, mis keskendub ühise kalanduspoliitika prioriteetsetele valdkondadele ning lähtub konkreetsete liikmesriikide kalapüügitööstuse eripärast.
- (64) Liidu finantsabi saamine peaks sõltuma sellest, kas liikmesriigid ja käitajad (sealhulgas laevaomanikud) järgivad ühise kalanduspoliitika eeskirju. Kui vastuvõetavatest erieeskirjadest ei tulene teisiti, tuleks liidu finantsabi andmine katkestada või peatada või korrigeerida selle andmist juhul, kui liikmesriik ei ole täitnud ühise kalanduspoliitikaga ette nähtud konkreetset kohustust või kui käitaja on nimetatud eeskirju tõsiselt rikkunud.
- (65) Ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamisel on andnud häid tulemusi dialoogi pidamine sidusrühmadega. Võttes arvesse tingimuste erinevust liidu vetes ja ühise kalanduspoliitika suunatust piirkonnastumisele, peaksid nõuandekomisjonid võimaldama ühise kalanduspoliitika rakendamisel kasutada ära kõikide sidusrühmade teadmised ja kogemused.
- (66) Arvestades äärepoolseimate piirkondade, vesiviljeluse, turgude ja Musta mere eripära, on asjakohane luua igaihe jaoks neist uus nõuandekomisjon.
- (67) Komisjonil peaks olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte seoses liikmesriikide teatavate keskkonnavalaste kohustustega kaasnevate kaitsemeetmete vastuvõtmisega; lossimiskohustuse korrigeerimisega, et viia see kooskõlla liidu rahvusvaheliste kohustustega; lossimiskohustuse laiendamise teistele liikidele, kasutades piirkondadeks jaotamise protsessi; tagasiheite erikavade vastuvõtmisega, kasutades piirkondadeks jaotamise protsessi; lossimiskohustusest tehtavate vähese tähtsusega erandite vastuvõtmisega, kui kõnealuse kohustuse suhtes pole vastu võetud muud rakendusmeetet; ning nõuandekomisjonide toimimise üksikasjalike eeskirjade kehtestamisega.
- (68) On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil.
- (69) Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (70) Selleks et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused seoses ajutiste meetmetega mere bioloogiliste ressursside kaitset ähvardava tõsise ohu vähendamiseks, laevastiku koosseisu arvamise / koosseisust väljaarvamise korraga ning liidu kalalaevastiku registri jaoks andmete salvestamise, vormindamise ja registrile edastamisega, tuleks komisjonile anda rakendamisolulised. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (71) Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus selle eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (72) Nõukogu otsus 2004/585/EÜ ⁽²⁾ tuleks tunnistada kehtetuks kohe pärast käesoleva määruse kohaste eeskirjade jõustumist.
- (73) Määruses (EÜ) nr 2371/2002 tehtavate muudatuste arvu ja olulisuse tõttu tuleks kõnealune määrus tunnistada kehtetuks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I OSA

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisala

1. Ühine kalanduspoliitika hõlmab:
 - a) mere bioloogiliste ressursside kaitset ning selliseid ressursse ammutava kalapüügi ja selleks vajaliku laevastiku majandamist;
 - b) ühise kalanduspoliitika rakendamist toetavate turu- ja finantsmeetmete kontekstis magevee bioloogilisi ressursse, vesiviljelust ning kalapüügi- ja vesiviljelustoodete töötlemist ja turustamist.
2. Ühine kalanduspoliitika hõlmab lõikes 1 osutatud tegevusi juhul, kui neid teostatakse:
 - a) liikmesriikide territooriumil, kus kohaldatakse ELi toimimise lepingut,

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisoluliste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

⁽²⁾ Nõukogu 19. juuli 2004. aasta otsus 2004/585/EÜ, millega asutatakse ühise kalanduspoliitika raames piirkondlikud nõuandekomisjonid (ELT L 256, 3.8.2004, lk 17).

- b) liidu vetes, sh kolmanda riigi lipu all sõitvatel või seal registreeritud kalalaevadel,
- c) liidu kalalaevadel liidu vetest väljaspool või
- d) liikmesriikide kodanike poolt, ilma et see piiraks lipuriigi esmavastutust.

Artikkel 2

Eesmärgid

1. Ühine kalanduspoliitika tagab selle, et püügitegevus ja vesiviljelus on keskkonna seisukohast pikaajaliselt jätkusuutlikud ning neid majandatakse sellisel viisil, mis on kooskõlas majandusliku, sotsiaalse ja tööhõivealase kasu saavutamise ja toiduvahude kättesaadavuse toetamise eesmärkidega.

2. Ühises kalanduspoliitikas kohaldatakse kalapüügi majandamise suhtes ettevaatusprintsipi põhinevat lähenemisviisi ning ühise kalanduspoliitika eesmärk on tagada, et mere bioloogiliste elusressursside kasutamise kaudu taastatakse ja hoitakse püütavate liikide populatsioonid tasemel, mis ületavad maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikke tasemeid.

Selleks, et saavutada eesmärk järk-järgult taastada ja hoida kalavarude populatsioonide biomass maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikust kõrgemal tasemel, saavutatakse maksimaalsele jätkusuutlikule saagikusele vastav kasutamise määr võimaluse korral 2015. aastaks ning seejärel järk-järgult, laienedes kõikidele varudele hiljemalt 2020. aastaks.

3. Ühises kalanduspoliitikas rakendatakse kalapüügi majandamise suhtes ökosüsteemipõhist lähenemisviisi, et viia püügitegevuse negatiivne mõju mere ökosüsteemile miinimumini, ning püütakse tagada seda, et vesiviljeluses ja püügitegevuses välditaks merekeskkonna seisundi halvendamist.

4. Ühise kalanduspoliitikaga antakse panus teaduslike andmete kogumisse.

5. Ühise kalanduspoliitikaga eelkõige:

- a) kaotatakse järk-järgult tagasiheide, igal üksikjuhul eraldi ja võttes arvesse parimaid kättesaadavaid teaduslikke nõuandeid, vältides ja vähendades võimalikult palju soovimatut saaki ja ning tagades järk-järgult saagi lossimise;
- b) vajaduse korral kasutatakse soovimatut saaki parimal viisil ära, loomata turgu kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõtudest väiksemale saagile;
- c) luuakse tingimused majanduslikult elujõulisemale ja konkurentsivõimelisemale kalapüügi- ja kalatöötlemis sektorile ning maismaal toimuvale kalapüügiga seotud tegevusele;

- d) nähakse ette meetmed laevastike püügivõimsuse kohandamiseks püügivõimalustega, mis vastavad lõikele 2, et saavutada majanduslikult elujõulised laevastikud, kasutamata ülemäärane mere bioloogilisi ressursse;
- e) edendatakse liidus säästvat vesiviljelust, et toetada toiduga varustatust ja kindlustatust ning tööhõivet;
- f) toetatakse rahuldava elatustaseme saavutamist nende hulgas, kes sõltuvad püügitegevusest, pidades silmas rannapüüki ja sotsiaal-majanduslikke aspekte;
- g) panustatakse kalapüügi- ja vesiviljelustoodete tõhusasse ja läbipaistvasse siseturgu ning võrdsete tingimuste tagamiseks liidus turustatavatele kalapüügi- ja vesiviljelustoodetele;
- h) võetakse arvesse nii tarbijate kui ka tootjate huvisid;
- i) edendatakse rannapüüki, võttes arvesse sotsiaal-majanduslikke aspekte;
- j) tagatakse kooskõla liidu keskkonnavalade õigusaktidega, eelkõige eesmärgiga saavutada 2020. aastaks hea keskkonnaseisund, nagu on sätestatud direktiivi 2008/56/EÜ artikli 1 lõikes 1, ja liidu muude poliitikavaldkondadega.

Artikkel 3

Hea valitsemistava põhimõtted

Ühises kalanduspoliitikas juhendatakse järgmistest hea valitsemistava põhimõtetest:

- a) vastutuse selge määramine liidu, piirkonna, riigi ja kohalikul tasandil;
- b) piirkondliku eripära arvesse võtmine piirkondliku lähenemisviisi abil;
- c) meetmete võtmine parimate kättesaadavate teaduslike nõuannete põhjal;
- d) pikaajaline perspektiiv;
- e) haldusalane kulutõhusus;
- f) sidusrühmade, eelkõige nõuandekomisjonide asjakohane kaasamine kõikidel etappidel kontseptsioonist kuni meetmete rakendamiseni;
- g) lipuriigi esmavastutus;
- h) kooskõla liidu muude poliitikavaldkondadega;
- i) asjakohane mõjuhindangute kasutamine;
- j) kooskõla ühise kalanduspoliitika sise- ja välismõõtmega vahel;

k) andmete käsitlemise läbipaistvus kooskõlas kehtivate õiguslike nõuetega ning eraelu, isikuandmete kaitse ja konfidentsiaalsuseeskirjade nõuetekohane austamine; andmete kättesaadavus asjakohastele teadusasutustele, teistele asutustele, kellel on teadus- või majandamisalane huvi, ja muudele kindlaksmääratud lõppkasutajatele.

Artikkel 4

Mõisted

1. Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „liidu veed” – liikmesriikide suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvad veed, v.a ELi toimimise lepingu II lisas loetletud territooriumidega külgnevad veed;
- 2) „mere bioloogilised ressursid” – kasutusel ja saadaval olevad merevees elavad liigid, sealhulgas anadroossed ja katadroossed liigid nende merevees elamise ajal;
- 3) „magevee bioloogilised ressursid” – kasutusel ja saadaval olevad magevees elavad liigid;
- 4) „kalalaev” – laev, mille seadmestik on ette nähtud mere bioloogiliste ressursside kasutamiseks ärilisel eesmärgil, või harilikku tuuni mõrd;
- 5) „liidu kalalaev” – liikmesriigi lipu all sõitev ja liidus registreeritud kalalaev;
- 6) „kalalaevastiku koosseisu arvamine” – kalalaeva registreerimine liikmesriigi kalalaevaregistris;
- 7) „maksimaalne jätkusuutlik saagikus” – kõrgeim teoreetiline tasakaalustatud saak, mida saab kalavarust püsivalt keskmiselt välja püüda olemasolevate keskmiste keskkonnamuutuste juures ilma taastootmisprotsessi märkimisväärselt mõjutamata;
- 8) „ettevaatusprintsipi põhine lähenemisviis kalavarude majandamisel” ÜRO kalavarude kokkuleppe artikli 6 tähenduses – lähenemine, mille kohaselt ei tohiks piisavate teadusandmete puudumist kasutada põhjusena, et edasi lükata või jätta tarvitusele võtmata meetmeid sihtliikide, nendega seotud või nendest sõltuvate liikide ning sihtliiki mittekuuluvate liikide ja nende elukeskkonna kaitseks;
- 9) „ökosüsteempõhine lähenemisviis kalavarude majandamisele” – integreeritud lähenemisviis kalavarude majandamisele ökoloogiliselt asjakohastes piirides, mis püüab korraldada looduslike ressursside kasutamist, võttes arvesse kalapüüki ja muud inimtegevust ning säilitades samas nii bioloogilise mitmekesisuse kui ka bioloogilised protsessid, mis on vajalikud mõjutatud ökosüsteemi asualade koosseisu, struktuuri ja funktsioneerimise kaitseks, võttes

arvesse teadmisi ja ebaselgeid aspekte seoses ökosüsteemi biotoiliste, abiootiliste ja inimestega seotud komponendidega;

- 10) „tagasiheide” – saak, mis lastakse merre tagasi;
- 11) „väikese mõjuga kalapüük” – selektiivsete kalapüügiviiside kasutamine, millel on väike kahjulik mõju mereökosüsteemidele ja/või mis võib tekitada vähe heitgaase;
- 12) „selektiivne kalapüük” – kalapüük, mille puhul kasutatakse püügimeetodeid või püügivahendeid, millega püütakse püügioperatsioonide käigus sihipäraselt organisme suuruse või liigi järgi, võimaldades vältida või vigastamata vabaks lasta sihtliiki mittekuuluvaid isendeid;
- 13) „kalastussuremus” – määr, mille ulatuses eemaldatakse püügitegevuse käigus teatava aja jooksul varust biomass ja üksikud isendid;
- 14) „varu” – mere bioloogiline ressurss teataval majandamisalal;
- 15) „püügi piirnorm” – vastavalt vajadusele kas koguseline piirnorm kalavaru või kalavarude rühma püügiks teataval ajavahemikul, mil sellise kalavaru või kalavarude rühma suhtes kehtib lossimiskohustus, või koguseline piirnorm kalavaru või kalavarude rühma püügiks teataval ajavahemikul, mil lossimiskohustus ei kehti;
- 16) „kaitse piirväärtused” – kalavaru populatsiooni parameetrite (biomass või kalastussuremus) väärtused, mida kasutatakse kalapüügi majandamisel, näiteks lubatava bioloogilise riski või soovitud saagikustaseme kindlaksmääramisel;
- 17) „kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõt” – merevees elavate liikide mõõt, arvestades küpsust, mis on kehtestatud liidu õigusega ja millest väiksema mõõdu puhul rakendatakse piiranguid või stiimuleid, mille eesmärk on vältida nende püüki püügitegevuse käigus; selline mõõt asendab vajaduse korral lossitava saagi alammõõdu;
- 18) „ohututes bioloogilistes piirides kalavarud” – kalavarud, mille puhul on väga tõenäoline, et nende hinnanguline kudekarja biomass eelmise aasta lõpus on suurem kui biomassi piirangu piirväärtus (Blim) ja nende hinnanguline kalastussuremus eelmisel aastal on väiksem kui kalastussuremuse piirväärtus (Flim);
- 19) „kaitseabinõu” – ettevaatusmeede, mis on mõeldud soovimatu asjade käigu vältimiseks;
- 20) „tehniline meede” – meede, millega reguleeritakse välja-püügi liigilist koostist ja suuruse järgi jaotumist ning püügitegevuse mõju ökosüsteemi osadele, kehtestades püüniste kasutamise ja ehituse tingimused ning püügipiirkondadele juurdepääsu piirangud;

- 21) „püügikoormus” – kalalaeva võimsus korrutatuna püügil olnud päevade arvuga; kalalaevade rühma püügikoormus on rühma kõigi laevade püügikoormuste summa;
- 22) „otsese majandamishuviga liikmesriik” – liikmesriik, kellel on huvi kalapüügivõimaluste või kalapüügi vastu asjaomase liikmesriigi majandusvõõndis, või Vahemere puhul huvi avamerel toimuva traditsioonilise kalapüügi vastu;
- 23) „ülekanatavad püügikontsessioonid” – tühistatav kasutamiseõigus teatavale osale kalapüügivõimalustest, mis on liikmesriigile eraldatud või nõukogu määruse (EÜ) nr 1967/2006⁽¹⁾ artikli 19 kohaselt liikmesriigi poolt kehtestatud majandamiskavadega ette nähtud ning mida õiguse omanik tohib edasi anda;
- 24) „püügivõimsus” – laeva tonnaž brutotonnides (GT) ja võimsus kilovattides (kW), nagu on määratletud nõukogu määruse (EMÜ) nr 2930/86⁽²⁾ artiklites 4 ja 5;
- 25) „vesiviljelus” – veeorganismide kasvatamine või viljelemine võtete abil, mis on välja töötatud kõnealuste organismide tootmiseks suuremas ulatuses, kui looduslik keskkond seda võimaldab; veeorganismid kuuluvad füüsilise või juriidilise isiku vara hulka kogu kasvatus- või viljelusetapi jooksul kuni saagi kogumiseni, viimane kaasa arvatud;
- 26) „kalalaevatunnistus” – nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009⁽³⁾ artikli 4 punktis 9 määratletud tunnistus;
- 27) „kalapüügiluba” – määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 4 punktis 10 määratletud luba;
- 28) „püügitegevus” – kalade otsimine, püügivahendite vettelaskmine, paigaldamine, vedamine ja haalamine, saagi pardale võtmine, ümberlaadimine, pardal hoidmine, pardal töötlemine, kalade ja kalapüügitoodete üleandmine, sumpadesse paigutamine, nuumamine ja lossimine;
- 29) „kalapüügitooted” – püügitegevuse tulemusena saadud veeorganismid või nendest valmistatud tooted;
- 30) „käitaja” – füüsiline või juriidiline isik, kes käitab ettevõtet või kellele kuulub ettevõtte, mille tegevus on seotud kalapüügi- ja vesiviljelustoodete tootmise, töötlemise, turustamise, levitamise ning jaemüügi mis tahes etapiga;
- 31) „tõsine rikkumine” – asjakohases liidu õiguses, sealhulgas nõukogu määruse (EÜ) nr 1005/2008⁽⁴⁾ artikli 42 lõikes 1 ja määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 90 lõikes 1 määratletud rikkumine;
- 32) „teaduslike andmete lõpptarbija” – asutus, mis on kalandussektori andmete teaduslikust analüüsist huvitatud teadus- või majandamisalase huvi tõttu;
- 33) „lubatud kogupüügi ülejääk” – lubatud kogupüügi see osa, mida rannikuriik ei püüa ja mille tagajärjel jääb individuaalsete kalavarude üldine kasutamise tase alla sellise taseme, mis võimaldab varudel taastuda, ja mille puhul hoitakse püütavate liikide populatsioone üle parimatele kättesaadavatele teaduslikele nõuannetele põhineva soovitava taseme;
- 34) „vesiviljelustooted” – mis tahes vesiviljeluse tulemusena saadud veeorganismid oma elutsükli mis tahes etapil või nendest tehtud tooted;
- 35) „kudekarja biomass” – määratud aja jooksul sigimises osalevate teatavasse kalavarusse kuuluvate kalade (sealhulgas isas- ja emaskalad ja poegimise teel paljunevad kalad) hinnanguline mass;
- 36) „segapüük” – püük, milles leidub rohkem kui ühte liiki kalu ning need erinevad liigid püütakse tõenäoliselt sama püügioperatsiooni käigus;
- 37) „säätva kalapüügi partnerluslepingud” – kolmanda riigiga sõlmitud rahvusvahelised lepingud, mille eesmärk on saada vastutasuks liidu rahalise hüvitise eest, mis võib hõlmata valdkondlikku toetust, juurdepääs vetele ja varudele, et kasutada säästval viisil osa mere bioloogiliste ressursside ülejäägist.

⁽¹⁾ Nõukogu 21. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1967/2006, mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamisemeetmeid, millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 2847/93 ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1626/94 (ELT L 409, 30.12.2006, lk 11).

⁽²⁾ Nõukogu 22. septembri 1986. aasta määrus (EMÜ) nr 2930/86 kalalaevade omaduste määratlemise kohta (EÜT L 274, 25.9.1986, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

2. Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi geograafiliste piirkondade geograafilisi määratlusi:

⁽⁴⁾ Nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks ning muudetakse määrusi (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1936/2001 ja (EÜ) nr 601/2004 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EÜ) nr 1093/94 ja (EÜ) nr 1447/1999 (ELT L 286, 29.10.2008, lk 1).

- a) „Põhjameri” – ICESi ⁽¹⁾ IV ja IIIa püügipiirkonnad;
- b) „Läänemeri” – ICESi IIIb, IIIc ja IIId püügipiirkonnad;
- c) „loodepiirkonna veed” – ICESi V (välja arvatud Va ja üksnes Vb liidu veed), VI ja VII püügipiirkonnad;
- d) „edelapiirkonna veed” – ICESi VIII, IX ja X (Assooride ümber olevad veed) püügipiirkonnad ja CECAFi püügipiirkonnad ⁽²⁾ 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2.0 (Madeira ja Kanaari saarte ümber olevad veed);
- e) „Vahemeri” – Vahemere veed 5°36' läänepikkusjoonest ida pool;
- f) „Must meri” – GFCMi (Vahemere üldine kalanduskomisjon) geograafiline allpiirkond vastavalt resolutsioonile GFCM/33/2009/2.

II OSA

JUURDEPÄÄS VETELE

Artikkel 5

Vetele juurdepääsu üldeeskirjad

1. Liidu kalalaevadel on vetele ja varudele võrdne juurdepääsuõigus kõikides liidu vetes, v.a lõigetes 2 ja 3 osutatud veed, mille suhtes kohaldatakse III osa kohaselt vastu võetud meetmeid.
2. Liikmesriigid võivad oma suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvates, lähtejoonest kuni 12 meremiili kaugusele ulatuvates vetes kuni 31. detsembrini 2022 kehtestada piirangud, mille kohaselt lubatakse kalapüügiga tegeleda üksnes kalalaevadel, mis tavapäraselt püüavad kala kõnealuste vetele lähedase ranniku sadamatest, ilma et see piiraks kokkuleppeid, mis on sõlmitud muude liikmesriikide lipu all sõitvate liidu kalalaevade vahel olemasolevate naabrussuhete raames, ning I lisas esitatud korda, millega kehtestatakse igale liikmesriigile geograafilised vööndid muude liikmesriikide rannikuvetes, kus püügitegevus toimub, ning määratakse liigid, mida nimetatud tegevus hõlmab. Liikmesriigid teatavad komisjonile kõigist käesoleva lõike kohaselt seatud piirangutest.
3. Asjaomased liikmesriigid võivad ELi toimimise lepingu artikli 349 esimeses lõigus 1 osutatud liidu äärepoolseimate piirkondade lähtejoonest kuni 100 meremiili kaugusele ulatuvates vetes kuni 31. detsembrini 2022 kehtestada piirangud, mille kohaselt lubatakse kalapüügiga tegeleda üksnes kalalaevadel, mis on registreeritud kõnealuste territooriumite sadamates. Selliseid piiranguid ei kohaldata liidu laevade suhtes, mis tavapäraselt püüavad kala kõnealustes vetes, kui nimetatud laevad ei ületa seal tavapäraselt rakendatavat püügikoormust. Liikmesriigid teatavad komisjonile kõigist käesoleva lõike kohaselt seatud piirangutest.

⁽¹⁾ ICESi (Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu) püügipiirkonnad on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määruses (EÜ) nr 218/2009 Atlandi ookeani kirdeosas kalastavate liikmesriikide nominaalsaagi statistiliste andmete esitamise kohta (ELT L 87, 31.3.2009, lk 70).

⁽²⁾ CECAFi (Kesk-Atlandi idaosa kalastuskomitee ehk FAO peamine püügipiirkond 34) püügipiirkonnad on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määruses (EÜ) nr 216/2009 nominaalsaagi statistiliste andmete esitamise kohta liikmesriikide poolt, kes kalastavad teatavates väljaspool Atlandi ookeani põhjaosa asuvates piirkondades (ELT L 87, 31.3.2009, lk 1).

4. Meetmed, mida kohaldatakse pärast lõigetes 2 ja 3 sätestatud korra kehtivuse lõppu, võetakse vastu hiljemalt 31. detsembriks 2022.

III OSA

MERE BIOLOOGILISTE RESSURSSIDE KAITSEKS JA SÄÄSTVAKS KASUTAMISEKS VÕETAVAD MEETMED

I JAOTIS

Kaitsemeetmed

Artikkel 6

Üldsätted

1. Artiklis 2 sätestatud ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks seoses mere bioloogiliste ressursside kaitse ja säästva kasutamisega võtab liit vastu artiklis 7 sätestatud kaitsemeetmed.

2. Komisjon konsulteerib käesoleva määruse rakendamisel asjakohaste nõuandvate organite ja asjakohaste teadusasutustega. Kaitsemeetmete vastuvõtmisel võetakse arvesse kättesaadavaid teadus-, tehnilisi ja majandusnõuandeid, mis võivad vajaduse korral hõlmata kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee ning muude nõuandvate organite koostatud aruandeid, nõuandekomisjonidelt saadud nõuandeid ja liikmesriikide ühiseid soovitusi kooskõlas artikliga 18.

3. Liikmesriigid võivad teha koostööd meetmete vastuvõtmiseks vastavalt artiklitele 11, 15 ja 18.

4. Liikmesriigid kooskõlastavad omavahelist tegevust enne siseriiklike meetmete vastuvõtmist vastavalt artikli 20 lõikele 2.

5. Erijuhtudel, eelkõige seoses Vahemere piirkonnaga, võib liikmesriikidel olla õigus võtta ühise kalanduspoliitika valdkonnas vastu õiguslikult siduvaid õigusakte, sealhulgas kaitsemeetmeid. Vajaduse korral kohaldatakse artiklit 18.

Artikkel 7

Kaitsemeetmete liigid

1. Mere bioloogiliste ressursside kaitseks ja säästvaks kasutamiseks võib võtta muu hulgas järgmisi meetmeid:

- a) mitmeaastased kavad vastavalt artiklitele 9 ja 10;

- b) eesmärgid, mis käsitlevad varude kaitset ja säästvat kasutamist, ning seotud meetmed kalapüügiga merekeskkonnale avaldatava mõju minimeerimiseks;

- c) meetmed kalalaevade püügivõimsuse kohandamiseks olemasolevate püügivõimalustega;

- d) stiimulid, sealhulgas sellised majanduslikku laadi stiimulid nagu püügivõimalused, et edendada püügimeetodeid, mis aitavad kaasa selektiivsemale kalapüügile, soovimatu saagi võimalikult suurele vältimisele ja vähendamisele ning sellisele kalapüügile, millel on väike mõju mere ökosüsteemile ja kalavarudele;
- e) kalapüügivõimaluste kindlaksmääramist ja eraldamist käsitlevad meetmed;
- f) meetmed artikli 15 eesmärkide saavutamiseks;
- g) kalavarude kaitseks kehtestatavad alammõddud;
- h) alternatiivset tüüpi kalapüügitehnika ning püügi selektiivsust suurendavate või püügitegevusega merekeskkonnale avaldatavat negatiivset mõju minimeerivate püügivahenditega tehtavad katseprojektid;
- i) artikli 11 kohaselt vastu võetud meetmed, mis on vajalikud liidu keskkonnavalastest õigusaktidest tulenevate kohustuste täitmiseks;
- j) lõikes 2 osutatud tehnilised meetmed.
2. Tehnilised meetmed hõlmavad muu hulgas järgmist:
- a) püügivahendite omadused ja nende kasutamise eeskirjad;
- b) püüniste konstruktsiooninõuded, sh:
- i) selektiivsust parandavad või ökosüsteemile avaldatavat negatiivset mõju minimeerivad muudatused või lisaseadmed;
- ii) ohustatud ja kaitstud liikide tahtmatut püüki ja muud soovimatut püüki vähendavad muudatused ja lisaseadmed;
- c) teatavate püüniste kasutamise ja püügitegevuse piiramine või keelamine teataval aladel või teataval ajavahemikel;
- d) nõue katkestada kalalaevade püügitegevus kindlal alal kindlaksmääratud minimaalseks ajavahemikuks, et kaitsta ajutiselt ühte kohta koonduvaid ohustatud liike, kudevaid kalu, kalavarude kaitseks kehtestatud alammõddust väiksemaid kalu ja muid haavatavaid mereressursse;
- e) erimeetmed kalapüügiga mere bioloogilisele mitmekesisusele ja mere ökosüsteemidele avaldatava negatiivse mõju minimeerimiseks, sealhulgas meetmed soovimatu saagi võimalikult suurel määral vältimiseks ja vähendamiseks.

Artikkel 8

Kalavarude taastamise alade rajamine

1. Liit püüab olemasolevaid kaitsealasid nõuetekohaselt arvesse võttes rajada kaitstavat alad, võttes aluseks nende

bioloogilise tundlikkuse, sealhulgas alad, kus on olemas selged tõendid kalavarude kaitseks kehtestatud alammõddust väiksemate kalade suure kontsentratsiooni kohta, ning kudemispaigad. Sellistel aladel võib püügitegevus olla piiratud või keelatud, et aidata kaasa vee-elusressursside ja mereökosüsteemide kaitsele. Liit jätkab täiendava kaitse pakkumist olemasolevatele bioloogiliselt tundlikele aladele.

2. Selleks määravad liikmesriigid võimaluse korral kindlaks sobivad alad, mis võivad moodustada osa ühtsest võrgustikust ning valmistavad vajaduse korral ette artikli 18 lõike 7 kohased ühised soovitused, et komisjon esitaks kooskõlas ELi toimimise lepinguga ettepaneku.

3. Komisjonil võib olla õigus rajada mitmeaastase kava raames selliseid bioloogiliselt tundlikke kaitstavaid alasid. Kohaldatakse artikli 18 lõikeid 1–6. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule kaitstavate alade kohta korrapäraselt aruandeid.

II JAOTIS

Erimeetmed

Artikkel 9

Mitmeaastaste kavade põhimõtted ja eesmärgid

1. Esmajärjekorras võetakse vastu mitmeaastased kavad, mis põhinevad teadus-, tehnika- ja majandusnõuannetel ning sisaldavad kalavarude taastamiseks ja säilitamiseks kaitsemeetmeid, mis on kõrgemal maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikust tasemest vastavalt artikli 2 lõikele 2.

2. Kui artikli 2 lõikes 2 osutatud maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamise seotud eesmärgid ei ole ebapiisavate andmete tõttu võimalik kindlaks määrata, nähakse mitmeaastaste kavadega ette ettevaatusprintsibiil põhinevale lähenemisele tuginevad meetmed, mis tagavad vähemalt asjaomaste varude samaväärse kaitsetaseme.

3. Mitmeaastased kavad hõlmavad kas:

- a) ühte liiki või
- b) segapüügi puhul või kui varude dünaamikad on omavahel seotud, mitme varu koospüüki asjaomases geograafilises piirkonnas, võttes arvesse teadmisi kalavarude, kalapüügi ja mereökosüsteemide vastastikuse mõju kohta.

4. Mitmeaastastes kavades sisalduvad meetmed ja nende rakendamise ajakavad on proportsionaalsed taotletavate eesmärkide ja sihtidega ning kavandatud ajaraamistikuga. Enne meetmete lisamist mitmeaastastesse kavadesse võetakse arvesse nende tõenäolist majanduslikku ja sotsiaalset mõju.

5. Mitmeaastased kavad võivad sisaldada konkreetseid ökosüsteemipõhisel lähenemisviisil põhinevaid kaitse-eesmärke ja -meetmeid, mis käsitlevad segapüügi eriprobleeme kavaga hõlmatud ja mitme varuga seotud artikli 2 lõikes 2 sätestatud eesmärkide saavutamisel siis, kui teaduslikest nõuannetest nähtub, et püügi selektiivsust ei õnnestu suurendada. Vajaduse korral sisaldab mitmeaastane kava mõne nimetatud kavaga hõlmatud varu suhtes konkreetseid alternatiivseid kaitsemeetmeid, mis tuginevad ökosüsteemipõhisele lähenemisviisile.

Artikkel 10

Mitmeaastaste kavade sisu

1. Vajaduse korral ja ELi toimimise lepingu kohaseid vastavaid pädevusi piiramata, hõlmab mitmeaastane kava:

- a) reguleerimisala, mis hõlmab varusid, püüki ja ala, mille suhtes mitmeaastast kava rakendatakse;
- b) eesmärke, mis on kooskõlas artiklis 2 sätestatud eesmärki-dega ja artiklite 6 ja 9 asjakohaste sätetega;
- c) koguliselt väljendatud eesmärke, näiteks kalastussuremuse määrasid ja/või kudekarja biomassi;
- d) koguliselt väljendatud eesmärkide saavutamise täpset ajaraamistikku;
- e) kaitse piirväärtusi, mis on kooskõlas artiklis 2 sätestatud eesmärki-dega;
- f) artiklis 15 esitatud eesmärkide saavutamiseks võetavate tehniliste ja kaitsemeetmete eesmärke ning soovimatu saagi võimalikult suurel määral vältimiseks või vähendamiseks võetavate meetmete eesmärke;
- g) kaitseabinõud, et tagada koguliselt väljendatud eesmärkide täitmine, ja vajaduse korral parandusmeetmeid, sealhulgas olukorras, kus andmete halvenev kvaliteet või kättesaadavus ohustab kalavaru jätkusuutlikkust.

2. Mitmeaastane kava võib hõlmata ka:

- a) muid kaitsemeetmeid, eelkõige meetmeid tagasiheite järkjärguliseks kaotamiseks, võttes arvesse parimaid kättesaadavaid teaduslikke nõuandeid, või kalapüügi ökosüsteemile avaldatava negatiivse mõju minimeerimiseks, mida tuleb vajaduse korral täiendavalt kirjeldada kooskõlas artikliga 18;
- b) koguliselt väljendatavaid näitajaid mitmeaastase kava eesmärkide saavutamise edusammude korrapäraseks seireks ja hindamiseks;
- c) vajaduse korral konkreetseid eesmärke anadroomsete ja katadroomsete liikide elutsükli sellel etapil, mil nad elavad magevees.

3. Mitmeaastases kavas nähakse ette selle läbivaatamine pärast esimest järeelhindamist, eelkõige selleks, et võtta arvesse teaduslike nõuannete muutumist.

Artikkel 11

Liidu keskkonnavalastest õigusaktidest tulenevate kohustuste täitmiseks vajalikud kaitsemeetmed

1. Liikmesriikidel on õigus võtta vastu kaitsemeetmeid, mis ei mõjuta teiste liikmesriikide kalalaevu ja mida kohaldatakse nende suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes ja mis on vajalikud, et täita nende kohustused, mis tulenevad direktiivi 2008/56/EÜ artikli 13 lõikest 4, direktiivi 2009/147/EÜ artiklist 4 või direktiivi 92/43/EMÜ artiklist 6, eeldusel et kõnealused meetmed on kooskõlas käesoleva määruse artiklis 2 sätestatud eesmärki-dega, täidavad asjaomaste liidu õigusaktide, mida meetmetega on kavas rakendada, eesmärgi, ning on vähemalt sama ranged kui liidu õigusest tulenevad meetmed.

2. Kui liikmesriik („algatav liikmesriik”) leiab, et lõikes 1 osutatud kohustuste täitmiseks tuleb vastu võtta meetmeid ja teistel liikmesriikidel on otsene majandamisalane huvi selliste meetmetega mõjutatud kalapüügi suhtes, on komisjonil õigus taotluse korral võtta vastu sellised meetmed artikli 46 kohaste delegeritud õigusaktidega. Sel eesmärgil kohaldatakse artikli 18 lõikeid 1–4 ja 6 *mutatis mutandis*.

3. Algatav liikmesriik annab komisjonile ja teistele otsese majandamishuviga liikmesriikidele asjakohast teavet vajalike meetmete kohta, sealhulgas nende vajalikkuse, meetmeid toetavate teaduslike tõendite ja nende rakendamise üksikasjade ning jõustamise kohta. Algatav liikmesriik ja teised otsese majandamishuviga liikmesriigid võivad esitada artikli 18 lõikes 1 osutatud ühise soovitusel kuu kuu jooksul alates piisava teabe andmisest. Komisjon võtab meetmed vastu kolme kuu jooksul pärast täieliku taotluse saamist, võttes arvesse kõiki kättesaadavaid teaduslikke nõuandeid.

Kui kõik liikmesriigid ei saavuta kokkulepet komisjonile esimese lõike kohaselt esitatava ühise soovitusel osas esimeses lõigus ettenähtud tähtaja jooksul või kui ühist soovitusel ei peeta lõikes 1 osutatud nõuetega ühilduvaks, võib komisjon esitada ettepaneku kooskõlas ELi toimimise lepinguga.

4. Erandina lõikest 3 võtab komisjon lõikes 3 osutatud ühise soovitusel puudumisel meetmed vastu kiireloomulistel juhtudel. Kiireloomulistel juhtudel vastu võetavad meetmed piirduvad vaid nendega, mille puudumisel on ohus lõikes 1 osutatud direktiivide ja liikmesriigi kavatsuste kohaste kaitsemeetmete kasutuselevõtmisega seotud eesmärkide saavutamine.

5. Lõikes 4 osutatud meetmeid kohaldatakse maksimaalselt 12 kuulise ajavahemiku vältel, mida võib pikendada maksimaalselt 12 kuuks, kui kõnealuses lõikes osutatud tingimused on jätkuvalt täidetud.

6. Komisjon hõlbustab asjaomaste liikmesriikide ja teiste kalapüügi suhtes otsese majandamishuviga liikmesriikide koostööd lõigete 2, 3 ja 4 kohaselt vastu võetud meetmete rakendamisel ja jõustamisel.

Artikkel 12

Komisjoni meetmed mere bioloogiliste ressurssidele avalduva tõsise ohu korral

1. Nõuetekohaselt põhjendatud tungiva kiireloomulisuse tõttu, mis on seotud mere bioloogiliste ressursside kaitset või mere ökosüsteemi ähvardava, tõendamist leidnud tõsise ohuga, võib komisjon liikmesriigi põhjendatud taotluse korral või omal algatusel võtta kooskõlas artikli 47 lõikes 3 osutatud menetlusega vastu viivitamata kohaldatavad rakendusaktid maksimaalselt kuuekuuliseks ajavahemikuks, et seda ohtu vähendada.

2. Liikmesriik edastab lõikes 1 osutatud taotluse üheaegselt nii komisjonile, teistele liikmesriikidele kui ka asjaomastele nõuandekomisjonidele. Teised liikmesriigid ja nõuandekomisjonid võivad esitada oma kirjalikud märkused seitsme tööpäeva jooksul alates teate kättesaamisest. Komisjon teeb otsuse 15 tööpäeva jooksul alates lõikes 1 osutatud taotluse kättesaamisest.

3. Enne lõikes 1 osutatud viivitamata kohaldatavate rakendusaktide esialgse kohaldamistähtaja lõppu võib komisjon juhul, kui lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud, võtta vastu viivitamata kohaldatavad rakendusaktid selliste erakorraliste meetmete kohaldamistähtaja pikendamiseks maksimaalselt kuue kuu võrra, mis jõustuvad kohe. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 47 lõikes 3 osutatud menetlusega.

Artikkel 13

Liikmesriigi erakorralised meetmed

1. Kui on tõendeid selle kohta, et mere bioloogiliste ressursside kaitset või mere ökosüsteemi ähvardab liikmesriigi jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla kuuluvates vetes toimuva püügitegevusega seotud tõsine ning viivitamatut reageerimist nõudev oht, võib kõnealune liikmesriik võtta vastu erakorralised meetmed ohu vähendamiseks. Sellised meetmed vastavad artiklis 2 sätestatud eesmärkidele ja on sama ranged kui liidu õiguses sätestatud meetmed. Selliste meetmete kohaldamisega on maksimaalselt kolm kuud.

2. Kui liikmesriigis vastu võetavad erakorralised meetmed võivad mõjutada teiste liikmesriikide kalalaevade tegevust, võetakse sellised meetmed vastu alles pärast seda, kui meetmete eelnõu ja sellega kaasas oleva seletuskirja osas on konsulteeritud komisjoni, asjaomaste liikmesriikide ja asjaomaste nõuandekomisjonidega. Sellise konsulteerimise eesmärgil võib konsulteeriv liikmesriik seada mõistliku tähtaja, mis ei ole siiski lühem kui üks kuu.

3. Kui komisjon leiab, et käesoleva artikli kohaselt vastu võetud meede ei ole kooskõlas lõikes 1 sätestatud tingimustega, võib ta asjakohaselt põhjendades taotleda, et asjaomane liikmesriik muudaks kõnealust meedet või tunnistaks selle kehtetuks.

Artikkel 14

Soovimatu püügi vältimine ja minimeerimine

1. Artikli 15 kohaselt teatava kalapüügi suhtes kogu saagi lossimise kohustuse („lossimiskohustus”) kehtestamise hõlbustamiseks võivad liikmesriigid läbi viia katseprojekte, tuginedes parimatele kättesaadavatele teaduslikele nõuannetele ja võttes arvesse asjakohaste nõuandekomisjonide arvamusi, et põhjalikult uurida kõiki teostatavaid viise kalapüügil soovimatu saagi vältimiseks, minimeerimiseks ja sellele lõpu tegemiseks.

2. Liikmesriigid võivad koostada nn vette tagasiheitmise atlase, mis kajastab vette tagasiheitmise taset igal artikli 15 lõikega 1 hõlmatud kalapüügil.

Artikkel 15

Lossimiskohustus

1. Kogu nende liikide saak, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme, ja Vahemere puhul ka nende liikide saak, mille suhtes kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1967/2006 III lisas määratletud alammõõde, ning mis on püütud liidu vetes või liidu kalalaevadega liidu vetest väljaspool asuvates vetes, mis ei kuulu kolmandate riikide suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla ja sisalduvad allpool esitatud kalapüügi ja geograafiliste piirkondade loetelus, tuleb tuua kalalaeva pardale ja seal hoida, dokumenteerida, lossida ning asjakohasel juhul arvestada kvootidest maha, välja arvatud juhul, kui seda kasutatakse elusõõdana, kusjuures järgitakse järgmist ajaraamistikku:

a) hiljemalt 1. jaanuarist 2015:

- väikese pelaagilise kala, st makrelli, heeringa, hariliku stauriidi, putassuu, hirvkala, anšoovise, hõbekala, sardiini, kilu püük;
- suure pelaagilise kala, st hariliku tuuni, mõõkkala, pikkuum-tuuni, suursilm-tuuni, sinise marliini ja valge odanina püük;
- ärilise eesmärgiga püük, st moiva, tobiase ja tursiku püük;
- lõhe Läänemeres;

b) hiljemalt 1. jaanuarist 2015 püüki määratlevad liigid ja hiljemalt 1. jaanuarist 2017 kõik muud Läänemeres asuvates liidu vetes püügi alla kuuluvad liigid selliste liikide puhul, millele kohaldatakse püügi piirnorme, ent mis ei ole hõlmatud punktiga a;

c) hiljemalt 1. jaanuarist 2016 püüki määratlevad liigid ja hiljemalt 1. jaanuarist 2019 kõik muud liigid:

i) Põhjameres:

- tursa, kilttursa, merlangi ja põhjaatlandi süsika püük;
- Norra salehomaari püük;
- hariliku merikeele ja atlandi merilesta püük;

- merluusi püük;
- hariliku süvameregarneeli püük;
- ii) loodepiirkonna vetes:
- tursa, kilttursa, merlangi ja põhjaatlandi süsika püük;
- Norra salehomaari püük;
- hariliku merikeele ja atlandi merilesta püük;
- merluusi püük;
- iii) edelapiirkonna vetes:
- Norra salehomaari püük;
- hariliku merikeele ja atlandi merilesta püük;
- merluusi püük;
- iv) püügi piirnormidega liikide muu püük;
- d) hiljemalt 1. jaanuarist 2017 püükimääratlevad liigid ja hiljemalt 1. jaanuarist 2019 kõik muud liigid, mis kuuluvad punktiga a hõlmamata püügi alla Vahemeres, Mustas meres ja kõigis teistes liidu vetes ja väljaspool liitu asuvates vetes, mis ei kuulu kolmandate riikide suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla.
2. Lõiget 1 kohaldatakse ilma et see piiraks liidu suhtes kohalduvate rahvusvaheliste kohustuste täitmist. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 46 vastu delegeeritud õigusaktide, et rakendada liidu õigusega kõnealuseid rahvusvahelisi kohustusi, sealhulgas eelkõige käesoleva artikli kohasest lossimiskohustusest tehtavaid erandeid.
3. Kui kõik liikmesriigid, kellel on konkreetse kalapüügi suhtes otsene majandamishuvi, lepivad kokku, et lossimiskohustust tuleks kohaldada muude kui lõikes 1 loetletud liikide suhtes, võivad nad esitada ühise soovitus, mille eesmärk on laiendada lossimiskohustuse kohaldamist sellistele muudele liikidele. Sel eesmärgil kohaldatakse artikli 18 lõikeid 1–6 *mutatis mutandis*. Sellise ühise soovitus esitamise korral on komisjonil õigus võtta vastu kõnealuseid meetmeid sisaldavaid delegeeritud õigusakte kooskõlas artikliga 46.
4. Lõikes 1 osutatud lossimiskohustus ei kehti järgmisele:
- a) liigid, mille püük on keelatud ja mis on sellistena määratletud ühise kalanduspoliitika valdkonnas vastu võetud liidu õigusaktis;
- b) liigid, mille kõrge ellujäämise määr on teaduslikult tõestatud, võttes arvesse püügivahendite, püügimeetodite ja ökosüsteemi omadusi;
- c) vähese tähtsusega eranditega hõlmatud saigid.
5. Lõikes 1 osutatud lossimiskohustuse rakendamise üksikasju täpsustatakse artiklites 9 ja 10 osutatud mitmeaastases kavades ja vajaduse korral täpsustatakse neid täiendavalt kooskõlas artikliga 18, sealhulgas:
- a) erisätetes, mis käsitlevad kalapüüki või liike, mille suhtes kehtib lõikes 1 osutatud lossimiskohustus;
- b) lõike 2 punktis b osutatud liikide lossimiskohustuse suhtes tehtavate erandite kirjelduses;
- c) sätetes, mis käsitlevad vähese tähtsusega erandeid kuni 5 % ulatuses kõigi lõikes 1 osutatud lossimiskohustusega hõlmatud liikide aastast kogusaagist. Vähese tähtsusega erandeid kohaldatakse järgmistel juhtudel:
- i) teaduslikud andmed näitavad, et selektiivsuse suurendamist on väga raske saavutada, või
- ii) on vaja vältida ebaproportsionaalselt suuri kulutusi soovimatu saagi käsitlemiseks selliste püügivahendite korral, kus soovimatu saak ühe püügivahendi kohta ei ületa mitmeaastases kavas kehtestatavat teatavat protsenti kõnealuse püügivahendi aastast kogusaagist.
- Käesoleva punktiga hõlmatud saake ei arvata asjaomastest kvootidest maha, kuid kõik sellised saigid tuleb täielikult dokumenteerida.
- Nelja-aastase üleminekuajaperioodi jooksul suurendatakse käesolevas punktis osutatud aastast kogusaaki:
- i) kahe protsendi võrra lossimiskohustuse kohaldamise kahe esimese aasta jooksul ja
- ii) ühe protsendi võrra kahe järgmise aasta jooksul;
- d) sätetes püügi dokumenteerimise kohta;
- e) vajaduse korral kalavarude kaitseks alammõõtude kehtestamise vastavalt lõikele 10.

6. Kui asjaomase kalapüügi suhtes ei ole vastu võetud mitmeaastast kava või määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 18 kohast majandamiskava, on komisjonil õigus võtta käesoleva määruse artikli 18 kohaselt kooskõlas käesoleva määruse artikli 46 vastu delegeeritud õigusakte, milles sätestatakse käesoleva artikli lõike 5 punktides a-e osutatud täpsustusi sisaldav tagasiheite erikava, mis on ajutine ega kehti kauem kui kolm aastat. Liikmesriigid võivad teha sellise kava koostamisel käesoleva määruse artikli 18 kohaselt koostööd selleks, et komisjon võtaks sellised õigusaktid vastu või esitaks kooskõlas seadusandliku tavamenetlusega ettepaneku.

7. Kui lõike 5 kohaselt vastu võetud mitmeaastases kavas ega lõike 6 kohaselt vastu võetud tagasiheite erikavas ei ole vastu võetud meetmeid vähese tähtsusega erandi kindlaksmääramiseks, võtab komisjon kooskõlas artikliga 46 vastu delegeeritud õigusaktid, mis sätestavad lõike 4 punktis c osutatud vähese tähtsusega erandi, mis lõike 5 punkti c alapunktides i või ii sätestatud tingimuste kohaselt ei ole suurem kui 5 % kõikide selliste liikide aastases kogusaagist, mille suhtes kohaldatakse lõike 1 kohast lossimiskohustust. Kõnealune vähese tähtsusega erand võetakse vastu nii, et seda kohaldatakse alates asjaomase lossimiskohustuse kohaldamise alguskuupäevast.

8. Erandina lõike 1 kohasest kohustusest arvestada saak asjaomasest kvoodist maha, võib lossimiskohustusega liikide saagi, mis ületab asjaomase varu kvoodi, või nende liikide saagi, mille jaoks liikmesriigil kvooti ei ole, maha arvata sihtliigi kvoodist ulatuses, mis ei ületa 9 % sihtliigi kvoodist. Käesolev säte kehtib üksnes juhul, kui sihtliiki mittekuuluva liigi varu on bioloogiliselt ohututes piirides.

9. Lossimiskohustusega varude suhtes võivad liikmesriigid kasutada paindlikku ühest aastast teise ülekandmist kuni 10 % lubatud lossitavast kogusest. Sellel eesmärgil võib liikmesriik lubada lossida täiendavaid koguseid varust, mille suhtes kohaldatakse lossimiskohustust, tingimusel et sellised kogused ei ületa 10 % kõnealusele liikmesriigile eraldatud kvoodist. Kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklit 105.

10. Noorte mereorganismide kaitse tagamiseks võib kehtestada kalavarude kaitse alammõõdud.

11. Lõikes 1 sätestatud lossimiskohustusega liikide kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema saagi kasutamist piiratakse üksnes nendel eesmärkidega, mis ei ole otseselt inимtoiduks kasutamine, sealhulgas kalajahu, kalaõli, lemmikloomatoidu, toidu lisaainete, ravimite ja kosmeetikatoodete valmistamine.

12. Lõikes 1 sätestatud lossimiskohustusega liikide kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksemat saaki ei tohi pardal hoida ja see lastakse viivitamatult merre tagasi.

13. Liikmesriigid tagavad kõikide püügireiside üksikasjaliku ja täpse dokumenteerimise ning piisava suutlikkuse ja vahendid lossimiskohustuse täitmise seireks, kasutades näiteks vaatlejaid, videovalvet ja teisi vahendeid. Seda tehes järgivad liikmesriigid tõhususe ja proportsionaalsuse põhimõtteid.

Artikkel 16

Kalapüügi võimalused

1. Kalapüügi võimalused eraldatakse liikmesriikidele selliselt, et iga kalavaru või kalapüügi puhul oleks tagatud kõikide liikmesriikide püügitegevuse suhteline stabiilsus. Uute kalapüügi võimaluste eraldamisel võetakse arvesse kõikide liikmesriikide huvisid.

2. Kalavarule lossimiskohustuse kehtestamise korral võetakse kalapüügi võimaluste kindlaksmääramisel arvesse muutust, mis tuleneb kalapüügi võimaluste kindlaksmääramisest vastavalt lossimisele ning kalapüügi võimaluste kindlaksmääramisest vastavalt saagile, tuginedes asjaolule, et esimesel ja järgnevatel aastatel ei ole kõnealuse varu tagasiheite enam lubatud.

3. Kui uued teaduslikud tõendid näitavad, et konkreetsele liigile kindlaks määratud kalapüügi võimalused on suures vastuolus selle varu tegeliku olukorraga, võivad otsese majandamisuhviga liikmesriigid esitada põhjendatud taotluse komisjonile esitada ettepanek kõnealuse vastuolu leevendamiseks, järgides artikli 2 lõikes 2 sätestatud eesmärgi.

4. Kalapüügi võimalused määratakse kindlaks kooskõlas artikli 2 lõikes 2 sätestatud eesmärkidega ja need järgivad artikli 9 lõike 2 ja artikli 10 lõike 1 punktide b ja c kohaseid koguliselt väljendatud eesmärgi, ajaraamistikku ja marginaale.

5. Meetmed liidu vetes kolmandate riikide kasutada olevate kalapüügi võimaluste kindlaksmääramiseks ja eraldamiseks kehtestatakse kooskõlas ELi toimimise lepinguga.

6. Iga liikmesriik otsustab ise, kuidas võib eraldada tema lipu all sõitvatele laevadele talle eraldatud kalapüügi võimalusi, mis ei ole hõlmatud ülekantavate püügikontsessioonide süsteemiga, näiteks individuaalsete kalapüügi võimaluste loomisega. Liikmesriik teavitab komisjoni oma eraldamise meetodist.

7. Segapüügi puhul kalapüügi võimaluste eraldamisel võtavad liikmesriigid arvesse sellises kalapüügis osalevate laevade saagi tõenäolist koostist.

8. Liikmesriigid võivad omavahel vahetada neile eraldatud kalapüügi võimalusi või nende osasid, kui nad on sellest eelnevalt teavitanud komisjoni.

Artikkel 17

Liikmesriikidele kehtivad kriteeriumid kalapüügi võimaluste eraldamisel

Liikmesriigid kasutavad neile kättesaadavate artiklis 16 osutatud kalapüügi võimaluste eraldamisel läbipaistvaid ja objektiivseid kriteeriume, sealhulgas selliseid, mis on keskkonnaalast, sotsiaalset või majanduslikku laadi. Kasutatavad kriteeriumid võivad muu hulgas hõlmata kalapüügi mõju keskkonnale, nõuete senist täitmist, panust kohalikku majandusse ja varasemaid püügimahte. Liikmesriigid püüavad neile eraldatud kalapüügi võimaluste raames pakkuda stiimuleid kalalaevadele, mis kasutavad selektiivseid püüniseid või keskkonda vähem mõjutavaid püügiviise, tarbides näiteks vähem energiat või kahjustades vähem looduslikke elupaiku.

III JAOTIS

Piirkondadeks jaotamine

Artikkel 18

Piirkondlik koostöö seoses kaitsemeetmetega

1. Kui komisjonile on antud õigus, sealhulgas artiklite 9 ja 10 kohaselt kehtestatud mitmeaastases kavas, ning artiklis 11 ja artikli 15 lõikes 6 sätestatud juhtudel, võtta meetmeid delegeeritud õigusaktide või rakendusaktide abil seoses asjaomases geograafilises piirkonnas kohaldatava liidu kaitsemeetmega, võivad nimetatud meetmetega seotud otsese majandamishuviga liikmesriigid asjaomases kaitsemeetmes ja/või mitmeaastases kavas ette nähtud tähtaja jooksul leppida kokku ühiste soovitude esitamises asjaomaste liidu kaitsemeetmete, mitmeaastaste kavade või tagasiheite erikavade eesmärkide täitmiseks. Komisjon ei võta selliseid delegeeritud õigusakte ega rakendusakte vastu enne liikmesriikide ühiste soovitude esitamise tähtaja möödumist.

2. Lõike 1 kohaldamisel teevad lõikes 1 osutatud meetmetega seotud otsese majandamishuviga liikmesriigid omavahel koostööd ühiste soovitude sõnastamisel. Nad konsulteerivad ka asjaomas(t)e nõuandekomisjoni(de)ga. Komisjon hõlbustab liikmesriikide omavahelist koostööd, muu hulgas vajaduse korral tagades, et asjaomastelt teadusametustelt on võimalik saada teaduslikku panust.

3. Lõike 1 kohase ühise soovitude esitamise korral võib komisjon võtta vastu nimetatud meetmeid delegeeritud õigusaktide või rakendusaktide abil, tingimusel et selline soovitus on asjaomase kaitsemeetme ja/või mitmeaastase kavaga kooskõlas.

4. Kui kaitsemeetmed kohaldatakse konkreetse kalavaru suhtes, mida jagatakse kolmandate riikidega ja majandatakse mitmepoolsetes kalandusorganisatsioonides või kahe- ja mitmepoolsete lepingute alusel, püüab liit asjaomaste partneritega kokku leppida vajalikud meetmed artiklis 2 sätestatud eesmärkide saavutamiseks.

5. Liikmesriigid tagavad, et lõike 1 kohaselt vastu võetavaid kaitsemeetmeid käsitlevad ühised soovitusel põhinevad parimail kättesaadavatel teaduslikel nõuannetel ning vastavad kõigile järgmistele nõuetele:

a) on kooskõlas artiklis 2 sätestatud eesmärkidega;

b) on kooskõlas asjaomase kaitsemeetme reguleerimisala ja eesmärkidega;

c) on kooskõlas asjaomase mitmeaastase kava reguleerimisalaga ja aitavad tõhusalt saavutada asjaomase mitmeaastase kavaga ette nähtud eesmärgid ja koguliselt väljendatud sihte;

d) on vähemalt sama ranged kui liidu õigusega ette nähtud meetmed.

6. Kui kõik liikmesriigid ei jõua määratud tähtajaks kokkuleppele lõike 1 kohaste ühiste soovitude esitamises komisjonile või kui kaitsemeetmeid käsitlevaid ühiseid soovitusi ei peeta asjaomaste kaitsemeetmete eesmärkide ja koguliselt väljendatud sihtidega kokkusobivaks, võib komisjon esitada kooskõlas ELi toimimise lepinguga ettepaneku asjakohaste meetmete kohta.

7. Lisaks lõikes 1 osutatud juhtudele võivad liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi geograafiliselt kindlaksmääratud alal kalapüügi suhtes, koostada komisjonile ka ühiseid soovitusi komisjoni poolt meetmete ettepanekute tegemiseks või nende vastuvõtmiseks.

8. Piirkondlikku koostööd täiendava või selle alternatiivse meetodina on liikmesriikidel asjaomases geograafilises piirkonnas kohaldatava liidu kaitsemeetmega, sealhulgas artiklite 9 ja 10 kohaselt kehtestatud mitmeaastase kavaga, õigus võtta ettenähtud tähtaja jooksul meetmeid, millega kõnealust kaitsemeetmet täpsustatakse. Asjaomased liikmesriigid teevad selliste meetmete vastuvõtmisel tihedat koostööd. Käesoleva artikli lõikeid 2, 4 ja 5 kohaldatakse *mutatis mutandis*. Komisjoni kaaskatke ja tema märkusi võetakse arvesse. Liikmesriik võtab oma vastavaid siseriiklikke meetmeid üksnes juhul, kui kõikide asjaomaste liikmesriikidega on jõutud kokkuleppele kõnealuste meetmete sisu suhtes. Kui komisjoni arvates liikmesriigi meede ei vasta asjaomases kaitsemeetmes sätestatud tingimustele, võib ta asjakohaselt põhjendades taotlema, et asjaomane liikmesriik muudaks kõnealust meetmet või tunnistaks selle kehtetuks.

IV JAOTIS

Riiklikud meetmed

Artikkel 19

Liikmesriikide meetmed, mida kohaldatakse nende lipu all sõitvate kalalaevade või nende territooriumil asuvate isikute suhtes

1. Liikmesriik võib vastu võtta liidu vete kalavarude kaitsemeetmeid juhul, kui need meetmed vastavad kõigile järgmistele nõuetele:

- a) on kohaldatavad üksnes asjaomase liikmesriigi lipu all sõitvate kalalaevade suhtes või kui püügtegevusega ei tegele kalalaev, siis tema territooriumi osal, mille suhtes kohaldatakse ELi toimimise lepingut, asuvate isikute suhtes;
 - b) on kooskõlas artiklis 2 sätestatud eesmärkidega;
 - c) on vähemalt sama ranged kui liidu õigusega ette nähtud meetmed.
2. Liikmesriik teavitab kontrolli eesmärgil teisi asjaomaseid liikmesriike lõike 1 kohaselt vastu võetud sätetest.
 3. Liikmesriigid teevad käesoleva artikli kohaselt vastu võetud meetmetega seotud asjakohase teabe avalikkusele kättesaadavaks.

Artikkel 20

Liikmesriigi meetmed 12 meremiili laiuses võõndis

1. Liikmesriik võib kalavarude kaitseks ja majandamiseks ning selleks, et säilitada või parandada mere ökosüsteemide kaitsestaatust, võtta mittediskrimineerivaid meetmeid 12 meremiili kaugusel oma lähtejoonest, tingimusel et liit ei ole kehtestanud kaitse- ja majandamismeetmeid kõnealuse konkreetse ala suhtes ega meetmeid, mis tegeleksid konkreetselt asjaomase liikmesriigi poolt kindlaks tehtud probleemiga. Liikmesriigi meetmed vastavad artiklis 2 sätestatud eesmärkidele ja on vähemalt sama ranged kui liidu õigusega ettenähtud meetmed.
2. Kui liikmesriigis vastu võetavad kaitse- ja majandamismeetmed võivad mõjutada muude liikmesriikide kalalaevade tegevust, võetakse sellised meetmed vastu alles pärast seda, kui komisjoni, asjaomaste liikmesriikide ja asjaomaste nõuandekomisjonidega on konsulteeritud meetmete eelnõu ja sellega kaasas oleva seletuskirja suhtes, milles muuhulgas tõendatakse, et kõnealused meetmed ei ole diskrimineerivad. Sellise konsulteerimise eesmärgil võib konsultatsiooni palunud liikmesriik seada mõistliku tähtaja, mis ei tohi siiski olla lühem kui kaks kuud.
3. Liikmesriigid teevad käesoleva artikli kohaselt vastu võetud meetmetega seotud asjakohase teabe avalikkusele kättesaadavaks.
4. Kui komisjon leiab, et käesoleva artikli kohaselt võetud meede ei ole kooskõlas lõikes 1 sätestatud tingimustega, võib ta asjakohaselt põhjendades taotleda, et asjaomane liikmesriik muudaks kõnealust meedet või tunnistaks selle kehtetuks.

IV OSA

PÜÜGIVÕIMSUSE HALDAMINE

Artikkel 21

Ülekantavate püügikontsessioonide süsteemide kehtestamine

Liikmesriigid võivad kehtestada ülekantavate püügikontsessioonide süsteemi. Sellise süsteemiga liikmesriigid loovad ülekantavate püügikontsessioonide registri ja haldavad seda.

Artikkel 22

Püügivõimsuse kohandamine ja haldamine

1. Liikmesriigid võtavad meetmed oma kalalaevastike püügivõimsuse aja jooksul kohandamiseks oma püügivõimalustega, võttes arvesse suundumusi ja toetudes parimatele teaduslikele nõuannetele, et saavutada püsiv ja alaline tasakaal püügivõimsuse ja püügivõimaluste vahel.
2. Lõikes 1 osutatud eesmärgi saavutamiseks edastavad liikmesriigid komisjonile iga aasta 31. maiks aruande, mis käsitleb nende kalalaevastike püügivõimsuste ja nende püügivõimaluste vahelist tasakaalu. Ühise lähenemisviisi hõlbustamiseks kogu liidus koostatakse kõnealune aruanne kooskõlas ühiste suunistega, mille komisjon võib välja töötada ja milles esitatakse asjakohased tehnilised, sotsiaalsed ja majanduslikud parameetrid.

Aruanne sisaldab liikmesriigi laevastiku ja kõikide laevastiku osade püügivõimsuse iga-aastast hinnangut. Aruandes püütakse määrata kindlaks struktuurset liigset püügivõimsust laevastiku osade kaupa ning hinnatakse pikaajalist kasumlikkust laevastiku osade kaupa. Aruanded tehakse avalikkusele kättesaadavaks.

3. Seoses lõike 2 teises lõigus osutatud hindamisega võtavad liikmesriigid analüüsi aluseks oma laevastike püügivõimsuse ja oma püügivõimaluste vahelise tasakaalu. Eraldi hinnangud koostatakse äärepoolseimates piirkondades töötava laevastiku ja üksnes liidu vetest väljaspool töötavate laevade kohta.

4. Kui hinnang näitab selgelt, et püügivõimsus ei ole kalapüügivõimalustega tegelikult tasakaalust, siis liikmesriik koostab ja lisab oma aruandele tegevuskava, milles käsitletakse laevastiku osasid, mille puhul on kindlaks määratud struktuurne liigne püügivõimsus. Tegevuskavas sätestatakse kohandamise eesmärgid ja vahendid tasakaalu saavutamiseks ning selge ajakava selle rakendamiseks.

Komisjon koostab igal aastal Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande liikmesriikide laevastike püügivõimsuse ja nende püügivõimaluste vahelise tasakaalu kohta kooskõlas lõike 2 esimeses lõigus osutatud suunistega. Aruanne hõlmab käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud tegevuskavasid. Esimene aruanne esitatakse hiljemalt 31. märtsiks 2015.

Lõikes 2 osutatud aruande koostamata jätmise ja/või käesoleva lõikes esimeses lõigus osutatud tegevuskava rakendamata jätmise korral võidakse proportsionaalselt peatada või katkestada kõnealusele liikmesriigile liidu asjaomase finantsabi andmine laevastiku asjaomasesse osasse või asjaomastesse osadesse investeerimiseks kooskõlas tulevase liidu õigusaktiga, millega kehtestatakse ajavahemikuks 2014-2020 merendus- ja kalanduspoliitika finantstoetuse saamise tingimused.

5. Laevastiku koosseisust väljaarvamine avaliku sektori toetuse abil ei ole lubatud enne, kui kalalaevatunnistus ja kalapüügiload on kehtetuks tunnistatud.

6. Avaliku sektori toetusel laevastiku koosseisust välja arvatud kalalaevade püügivõimsust ei asendata.

7. Liikmesriigid tagavad, et alates ... (*) ei ületa nende laevastike püügivõimsus ühelgi hetkel II lisas sätestatud püügivõimsuse ülempiire.

Artikkel 23

Laevastiku koosseisu arvamise / koosseisust väljaarvamise kord

1. Liikmesriigid korraldavad oma laevastike koosseisu arvamise ja koosseisust väljaarvamise nii, et kasutuselevõetud uus avaliku sektori toetusega hõlmamata püügivõimsus kompenseeritakse vähemalt sama koguse varasema avaliku sektori toetusega hõlmamata püügivõimsuse kõrvaldamise teel.

2. Komisjon võib võtta vastu rakendusaktid, millega sätestatakse rakenduseeskirjad käesoleva artikli kohaldamiseks. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 47 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

3. Hiljemalt ... (***) hindab komisjon laevastiku koosseisu arvamise / koosseisust väljaarvamise korda, võttes arvesse laevastike püügivõimsuse ja eeldatavate püügivõimaluste suhete arenguid, ja teeb vajaduse korral ettepaneku nimetatud korda muuta.

Artikkel 24

Kalalaevastike registrid

1. Liikmesriigid koguvad omandiõiguste, laevade ja püügivahendite omaduste ning nende lipu all sõitvate liidu kalalaevade tegevuse kohta teavet, mis on vajalik käesoleva määruse kohaselt kehtestatud meetmete haldamiseks.

2. Liikmesriigid esitavad lõikes 1 osutatud teabe komisjonile.

3. Komisjon peab liidu kalalaevade registrit, mis sisaldab talle lõike 2 kohaselt laekuvat teavet. Komisjon võimaldab üldsuse juurdepääsu liidu kalalaevade registrile, tagades samas isikuandmete piisava kaitse.

4. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse tehnilised nõuded lõigetes 1, 2 ja 3 osutatud teabe kogumise, vormi ja edastusviisi kohta. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 47 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

V OSA

KALAVARUDE MAJANDAMISE TEADUSLIK BAAS

Artikkel 25

Kalavarude majandamiseks vajalikud andmed

1. Liikmesriigid koguvad kooskõlas andmekogumise valdkonnas vastu võetud eeskirjadega bioloogilisi, keskkonnaalaseid, tehnilisi ja sotsiaal-majanduslikke andmeid, mis on vajalikud kalapüügi majandamiseks, haldavad kõnealuseid andmeid ning teevad need kättesaadavaks lõppkasutajatele, sh komisjoni

määratud asutustele. Selliste andmete kogumine ja haldamine on kooskõlas tulevase liidu õigusaktiga, millega kehtestatakse ajavahemikuks 2014-2020 merendus- ja kalanduspoliitika finantstoetuse saamise tingimused, abikõlblik Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kaudu rahastamiseks. Nimetatud andmed võimaldavad eelkõige hinnata:

- kasutatud mere bioloogiliste ressursside seisundit;
- püügitaset ja püügitegevuse mõju mere bioloogilistele ressurssidele ja mere ökosüsteemidele ning
- kalapüügi-, vesiviljelus- ja töötleva sektori sotsiaal-majanduslikku toimimist liidu vetes ja neist väljaspool.

2. Andmete kogumine, haldamine ja kasutamine põhineb järgmistel põhimõtetel:

- täpsus ja usaldusvärsus ning õigeaegne kogumine;
- koordineerimismehhanismide kasutamine, et vältida erinevatel eesmärkidel kogutavate andmete dubleerimist;
- kogutud andmete turvaline säilitamine ja kaitse elektroonilistes andmebaasides ning vajaduse korral nende kättesaadavus avalikkusele, sealhulgas koondtasandil, et tagada konfidentsiaalsus;
- komisjoni või tema määratud asutuste juurdepääs riiklikele andmebaasidele ja töötlemissüsteemidele, mida kasutatakse kogutud andmete olemasolu ja kvaliteedi kontrollimiseks;
- asjakohaste andmete ja nende kogumise meetodite õigeaegne kättesaadavus asutustele, kes on kalandussektori andmete teaduslikust analüüsist huvitatud teadus- või majandamisalase huvi tõttu, ja muudele huvitatud isikutele, välja arvatud olukordades, kus kohaldatava liidu õiguse kohaselt nõutakse kaitset ja konfidentsiaalsust.

3. Liikmesriigid esitavad komisjonile igal aastal aruande oma siseriiklike andmekogumisprogrammide rakendamise kohta ja teevad selle avalikkusele kättesaadavaks.

Komisjon hindab andmete kogumist käsitlevat aastaaruannet pärast oma teadusliku nõuandva organi ning vajaduse korral piirkondlike kalandusorganisatsioonide (milles liit on lepinguosaline või vaatleja) ja asjakohaste rahvusvaheliste teadusasutustega konsulteerimist.

4. Liikmesriigid tagavad kalapüügi majandamist käsitlevate teaduslike andmete, sealhulgas sotsiaal-majanduslike andmete kogumise ja haldamise koordineerimise riiklikul tasandil. Selleks määravad nad riigi kontaktisiku ja korraldavad igal aastal riiklikul tasandil koordineerimiskoosoleku. Komisjoni teavitatakse riiklikest koordineerimistegevustest ja teda kutsutakse osalema koordineerimiskoosolekul.

5. Liikmesriigid koordineerivad tihedas koostöös komisjoniga oma andmekogumistegevust sama piirkonna teiste liikmesriikidega ja teevad kõik selleks, et koordineerida oma meetmeid kolmandate riikidega, kellel on sama piirkonna vete suhtes suveräänsed õigused või jurisdiktsioon.

(*) Käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäev.

(**) Viis aastat alates käesoleva määruse jõustumisest.

Artikkel 30

Rahvusvaheliste õigusnormide täitmine

Liit teeb muu hulgas Euroopa Kalanduskontrolli Ameti („amet“) kaudu koostööd kolmandate riikide ja rahvusvaheliste kalandusorganisatsioonidega, sh piirkondlike kalandusorganisatsioonidega, et tagada meetmete, eelkõige ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu võitlemisega seotud meetmete parem täitmine, et tagada selliste rahvusvaheliste organisatsioonide kehtestatud meetmete range järgimine.

II JAOTIS

Säästva kalapüügi partnerluslepingud

Artikkel 31

Säästva kalapüügi partnerluslepingute põhimõtted ja eesmärgid

1. Kolmandate riikidega sõlmitavate säästva kalapüügi partnerluslepingutega kehtestatakse õiguslik, keskkonnaalane, majanduslik ja sotsiaalne raamistik liidu kalalaevade püügitegevusele kolmanda riigi vetes.

Sellised raamistikud võivad hõlmata:

- a) vajalike teadus- ning uurimisasetuste väljaarendamist ning toetamist;
- b) seire-, kontrolli- ja järelevalvesuutlikkust;
- c) muid suutlikkuse suurendamise elemente, mis on seotud kolmanda riigi säästva kalanduspoliitika väljaarendamisega.

2. Et tagada mere bioloogiliste ressursside ülejäägi säästev kasutamine, püüab liit tagada, et kolmandate riikidega sõlmitavad säästva kalapüügi partnerluslepingud toovad vastastikust kasu liidule ja asjaomasele kolmandale riigile, sealhulgas selle kohalikele elanikele ja kalapüügitootusele, ning et need aitavad jätkata liidu laevastike tegevust ning seavad eesmärgiks omandada kasutatavast ülejäägist asjakohane osa, mis vastab liidu laevastike huvidele.

3. Tagamaks, et säästva kalapüügi partnerluslepingute alusel kalastavad liidu laevad toimiksij vajaduse korral sarnaselt liidu vetes kalastavatele liidu kalalaevadele kohaldatavate standarditega, püüab liit lisada säästva kalapüügi partnerluslepingutesse asjakohased sätted kala ja kalatoodete lossimiskohustuse kohta.

4. Liidu kalalaevad püüavad ainult lubatud kogupüügi ülejääki, millele on osutatud ÜRO mereõiguste konventsiooni artikli 62 lõigetes 2 ja 3 ning mis on kindlaks tehtud selgel ja läbipaistval viisil parimate kättesaadavate teaduslike nõuannete ning asjakohase teabe põhjal, mida liit ja kõnealune kolmas riik vahetavad kõnealuste varude kogu lubatud

püügikoormuse kohta kõigi laevastike poolt. Piirialade kalavarude või pika rändega kalavarude puhul tuleks olemasolevatele varudele juurdepääsu kindlaksmääramisel võtta nõuetekohaselt arvesse piirkondliku tasandi teadushinnanguid ning piirkondliku kalandusorganisatsiooni võetud kaitse- ja majandamismeetmeid.

5. Liidu kalalaevad ei tohi tegutseda sellise kolmanda riigi vetes, kellega neil on kehtiv säästva kalapüügi partnerlusleping, välja arvatud juhul, kui neil on nimetatud lepingu kohaselt välja antud kalapüügiluba.

6. Liit tagab, et säästva kalapüügi partnerluslepingud sisaldavad selliste lepingute lahutamatu osana erisätet demokraatlike põhimõtete ja inimõiguste austamise kohta.

Nimetatud lepingud sisaldavad võimaluse korral ka:

a) erisätet, millega keelatakse anda nendes vetes kalastavatele muudele laevastikele soodsamaid tingimusi kui liidu ettevõtjatele, sealhulgas seoses ressursside kaitse, arendamise ja majandamise, rahastamiskorra ning tasude ja õigustega, mis on seotud püügilubade väljastamisega;

b) lõikes 5 ettenähtud eeskirjaga seotud ainuõigussätet.

7. Liidu tasandil tehakse jõupingutusi selleks, et jälgida liidu nende kalalaevade tegevust, mis tegutsevad kolmandate riikide vetes väljaspool säästva kalapüügi partnerluslepingute raamistikku.

8. Liikmesriigid tagavad, et nende lipu all sõitvad liidu kalalaevad, kes tegutsevad liidu vetest väljaspool, on võimelised esitama üksikasjalikke ja täpseid dokumente kogu püügitegevuse ja kõigi tööstustoimingute kohta.

9. Lõikes 5 osutatud kalapüügiluba ei anta laevale, mis on liidu kalalaevastiku registrist välja arvatud ja seejärel 24 kuu jooksul uuesti registrisse kantud, välja arvatud juhul, kui selle laeva omanik on esitanud lipuliikmesriigi pädevatele asutustele kõik andmed, mis on vajalikud selleks, et teha kindlaks, et laev tegutses kõnealusel ajavahemikul viisil, mis on täielikult kooskõlas liidu liikmesriigi lipu all sõitvatele laevadele kohaldatavate standarditega.

Kui riik, mis andis laevale lipu ajavahemikuks, mil laev ei olnud kantud liidu kalalaevaregistrisse, tunnistati liidu õigusega koostööd mittetegevaks riigiks ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu võitlemise, selle ärahoidmise ja lõpetamise osas või riigiks, mis võimaldab mere elusressursside mittesäästvat kasutamist, siis antakse selline müügiluba üksnes juhul, kui on kindlaks tehtud, et laeva püügitegevus on lõppenud ja omanik võttis viivitamata meetmeid laeva väljaarvamiseks kõnealusel riigi registrist.

10. Komisjon korraldab iga säästva kalapüügi partnerluslepingu protokollis sõltumatud eel- ja järeelhindamised ning teeb need Euroopa Parlamendile ja nõukogule kättesaadavaks aegsasti enne, kui ta esitab nõukogule soovitusi anda luba läbirääkimiste alustamiseks järgmise protokolliga üle. Selliste hindamiste kokkuvõtte tehakse avalikkusele kättesaadavaks.

Artikkel 32

Finantsabi

1. Liit annab kolmandatele riikidele säästva kalapüügi partnerluslepingute raames finantsabi, et:

- a) katta osa kolmanda riigi vete kalavarudele juurdepääsu kuldudest; iga säästva kalapüügi partnerluslepingu või selle protokollis puhul tuleb hinnata liidu laevaomanike makstavat osa kalavarudele juurdepääsu kuldudest ja see peab olema õiglane, mittediskrimineeriv ja kooskõlas juurdepääsutingimuste alusel saadavate hüvedega;
- b) kehtestada haldusraamistik, mis hõlmab vajalike teadus- ja uurimisasutuste loomist ja käigushoidmist, edendab konsulteerimisprotsessi huvirühmadega ning seiret, kontrolli- ja järelevalvesuutlikkust ning muid suutlikkuse suurendamise elemente, mis on seotud kolmanda riigi säästliku kalanduspoliitika arendamisega. sellist finantsabi antakse tingimusel, et konkreetsed tulemused on saavutatud ning et abi täiendab asjaomase kolmanda riigi rakendatavaid arenguprojekte ja -programme ja on nendega kooskõlas.

2. Ühegi säästva kalapüügi partnerluslepingu kohaselt ei tohi valdkondlikuks toetuseks antav finantsabi olla seotud tasudega juurdepääsu eest kalavarudele. Liit nõuab finantsabi raames tehtavate maksete tingimusena konkreetsete tulemuste saavutamist ning jälgib tähelepanelikult tehtavaid edusamme.

III JAOTIS

Ühist huvi pakkuvate kalavarude majandamine

Artikkel 33

Liidule ja kolmandatele riikidele ühist huvi pakkuvate kalavarude majandamise põhimõtted ja eesmärgid ning vahetust ja ühist majandamist käsitlevad lepingud

1. Kui ühist huvi pakkuvaid kalavarusid kasutavad ka kolmandad riigid, teeb liit koos kõnealuste kolmandate riikidega koostööd, et tagada kõnealuste kalavarude säästev majandamine kooskõlas käesoleva määrusega, eelkõige artikli 2 lõikes 2 sätestatud eesmärgiga. Kui ametlikku kokkulepet ei saavutata, teeb liit kõik võimaliku, et saavutada ühtne kord selliste varude püügiks, et teha säästev majandamine võimalikuks, eelkõige seoses artikli 2 lõikes 2 sätestatud eesmärgiga, edendades sellega liidu käitajate jaoks võrdseid võimalusi.

2. Kolmandate riikidega ühiste kalavarude säästva kasutamise ja oma laevastike püügitegevuse stabiilsuse tagamiseks püüab liit kooskõlas ÜRO mereõiguse konventsiooniga sõlmida kolmandate riikidega kahe- või mitmepoolsed lepingud kalavarude

ühiseks majandamiseks, käsitledes sealhulgas vajaduse korral juurdepääsu vetele ja ressurssidele ning sellise juurdepääsu tingimusi, kaitsemeetmete ühtlustamist ning kalapüügivõimaluste vahetamist.

VII OSA

VESIVILJELUS

Artikkel 34

Säästva vesiviljeluse edendamine

1. Komisjon kehtestab jätkusuutlikkuse edendamiseks ning toiduga kindlustatuse ja varustatuse, majanduskasvu ja tööhõive toetamiseks säästva vesiviljeluse ühiseid prioriteete ja eesmärgi käsitlevad mittesiduvad liidu strateegilised suunised. Sellistes strateegilistes suunistes võetakse arvesse suhtelisi lähteotsioone ja asjaolude erinevust liidu piires ja luuakse alus mitmeaastastele riiklikele strateegiakavadele ning nende eesmärk on:

- a) parandada vesiviljelustööstuse konkurentsivõimet ning toetada selle arendamist ja innovatsiooni;
- b) vähendada halduskoormust ning muuta liidu õiguse rakendamise tõhusamaks ja sidusrühmade vajadustele vastavamaks;
- c) ergutada majandustegevust;
- d) mitmekesistada ja parandada ranniku- ja sisemaapiirkondade elukvaliteeti;
- e) integreerida vesiviljelus mere- ja rannikuala ning sisemaa ruumilise planeerimisega.

2. Liikmesriigid kehtestavad hiljemalt ... (*) mitmeaastased riiklikud strateegiakavad vesiviljeluse arendamiseks oma territooriumil.

3. Mitmeaastane riiklik strateegiakava sisaldab liikmesriigi eesmärgi ning nende saavutamiseks vajalikke meetmeid ja ajakavasid.

4. Mitmeaastastel riiklikel strateegiakavadel on eelkõige järgmised eesmärgid:

- a) haldustoimingute lihtsustamine, eriti seoses hindamise, mõju uurimise ja litsentsidega;
- b) vesiviljelussektoris tegutsevatele käitajatele mõistliku kindlustunde andmine, et nad pääsevad juurde vetele ja muudele aladele;
- c) keskkonnavalase, majandusliku ja sotsiaalse jätkusuutlikkuse näitajad;
- d) muude võimalike piiriüleste mõjude hindamine, eriti naaberliikmesriikide mere bioloogiliste ressurssidele ja mereökosüsteemidele;

(*) Kuus kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva.

- e) sünergia loomine riiklike teadusprogrammide vahel ning koostöö tööstuse ja teadusringkondade vahel;
- f) kõrge kvaliteediga toidu säästva tootmise konkurentsieeliste teadvustamine;
- g) vesiviljeluse kasutamise ja uurimise edendamine, et parandada positiivset mõju keskkonnale ja kalavarudele ning vähendada negatiivset mõju, sealhulgas vähendada survet sööda tootmiseks kasutatavatele kalavarudele ja suurendada ressursitõhusust.

5. Avatud koordineerimise meetodit kasutades vahetavad liikmesriigid teavet ja parimaid tavaid oma mitmeaastastes riiklikes strateegiakavades sätestatud riiklike meetmete kohta.

6. Komisjon soodustab liikmesriikidevahelist teabe- ja parimate tavade vahetust ja hõlbustab mitmeaastases riiklikus strateegiakavas ette nähtud siseriiklike meetmete koordineerimist.

VIII OSA

ÜHINE TURUKORRALDUS

Artikkel 35

Eesmärgid

1. Kalapüügi- ja vesiviljelustoodete turu ühine korraldus („ühine turukorraldus“) kehtestatakse järgmistel eesmärkidel:
- a) aidata saavutada artiklis 2 sätestatud eesmäärke ning eelkõige mere bioloogiliste elusressursside säästvat kasutamist;
- b) võimaldada kalapüügi- ja vesiviljelustööstusel kohaldada asjakohasel tasemel ühist kalanduspoliitikat;
- c) tugevdada liidu kalapüügi- ja vesiviljelustööstuse, eriti tootjate konkurentsivõimet;
- d) parandada turgude läbipaistvust ja stabiilsust, eriti majandusteadmisi ning liidu kalapüügi- ja vesiviljelustoodete turgudest arusaamist kogu tarneahela ulatuses, tagada, et lisandväärtuse jaotumine sektori tarneahelas on rohkem tasakaalus, parandada tarbijate teavitamist ja teadlikkust, kasutades selleks teavitust ja märgistust, mis annab arusaadavat teavet;
- e) aidata kaasa ühtlustatud raamistiku tagamisele kõikide liidus turustatud toodete jaoks, edendades kalavarude säästvat kasutamist;
- f) anda panus, et tagada tarbijate varustatus kalapüügi- ja vesiviljelustoodete mitmekesise valikuga;
- g) anda tarbijatele kontrollitavat ja täpset teavet toote päritolu ja tootmisviisi kohta, eelkõige tähistamise ja märgistamise abil.

2. Ühist turukorraldust kohaldatakse liidus turustatavate kalapüügi- ja vesiviljelustoodete suhtes, mis on loetletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr .../2013⁽¹⁾ I lisas.

3. Ühine turukorraldus hõlmab eelkõige:

- a) tööstusharu korraldust, sealhulgas turgu stabiliseerivaid meetmeid;
- b) kalapüügi- ja vesiviljelussektori tootjaorganisatsioonide tootmis- ja turustamiskavasid;
- c) ühiseid turustusnorme;
- d) tarbijate teavitamist.

IX OSA

KONTROLL JA JÕUSTAMINE

Artikkel 36

Eesmärgid

1. Ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimine tagatakse liidu tõhusa kontrollisüsteemi abil, mis hõlmab võitlust ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu.

2. Ühise kalanduspoliitika kontroll ja jõustamine põhineb eelkõige järgmisel ja hõlmab järgmist:

- a) globaalne, integreeritud ja ühine lähenemisviis;
- b) liikmesriikide, komisjoni ja ameti vaheline koostöö ja koordineerimine;
- c) kulutõhusus ja proportsionaalsus;
- d) kalandusandmete kättesaadavuse ja tõhusate kvaliteedi kontrollimise tehnoloogiate kasutamine;
- e) liidu kontrolli, inspekteerimise ja jõustamise raamistik;
- f) riskipõhine strateegia, mis on keskendunud kõigi kättesaadavate asjakohaste andmete süstematiseeritud ja automaatsele riskikontrollile;
- g) eeskirjade järgmise ja koostöö tegemise kultuuri arendamine kõigi käitajate ja kalurite seas.

Liit võtab vastu asjakohased meetmed kolmandate riikide suhtes, kes lubavad mittesäästvat kalapüüki.

3. Liikmesriigid võtavad vastu asjakohased meetmed, et tagada ühise kalanduspoliitika raames toimuva tegevuse kontroll, inspekteerimine ja jõustamine, kehtestades muu hulgas tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad karistused.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... määrus (EL) nr .../2013 kalapüügi- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse kohta (vt nõukogu esimese lugemise seisukoht (EL) nr 10/2013 käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 46).

Artikkel 37

Nõuete järgimist käsitlev eksperdirühm

1. Komisjon moodustab nõuete järgimist käsitleva eksperdirühma, et hinnata, hõlbustada ja tugevdada liidu kalanduse kontrollisüsteemi nõuete rakendamist ja järgimist.

2. Nõuete järgimist käsitlevasse eksperdirühma kuuluvad komisjoni ja liikmesriikide esindajad. Komisjon võib Euroopa Parlamendi taotlusel teha Euroopa Parlamendile ettepaneku saata eksperdid osa võtma eksperdirühma koosolekutest. Euroopa Amet võib osaleda eksperdirühma koosolekul vaatlejana.

3. Eksperdirühm teeb eelkõige järgmist:

- a) vaatab korrapäraselt läbi liidu kalanduse kontrollisüsteemi järgimise ja rakendamise küsimused ning teeb kindlaks võimalikud ühiste huvidega seotud probleemid ühise kalanduspoliitika eeskirjade rakendamisel;
- b) annab nõu kalanduspoliitika eeskirjade rakendamise, sealhulgas liidu finantsabi prioriseerimise küsimustes, ning
- c) vahetab teavet kontrolli ja inspekteerimise kohta, sealhulgas ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapiüügi vastase võitluse kohta.

4. Eksperdirühm teavitab Euroopa Parlamenti ja nõukogu korrapäraselt lõikes 3 osutatud nõuete järgimisega seotud tegevustest.

Artikkel 38

Uute kontrollitehnoloogiate ja andmehaldussüsteemide katseprojektid

Komisjon ja liikmesriigid võivad läbi viia katseprojekte uute kontrollitehnoloogiate ja andmehaldussüsteemide katsetamiseks.

Artikkel 39

Kontrolli, inspekteerimise, jõustamise ja andmekogumise kulude katmise toetamine

Liikmesriigid võivad nõuda, et nende käitajad osaleksid proportsionaalselt liidu kalanduse kontrollisüsteemi käigusoidmise ja andmekogumise seotud tegevuskulude katmises.

X OSA

RAHASTAMISVAHENDID

Artikkel 40

Eesmärgid

Liidu finantsabi antakse artiklis 2 sätestatud eesmärkide saavutamise toetamiseks.

Artikkel 41

Liikmesriikidele finantsabi andmise tingimused

1. Liit annab kooskõlas kohaldatavates liidu õigusaktides kindlaksmääratavate tingimustega liikmesriikidele finantsabi tingimusel, et need järgivad ühise kalanduspoliitika eeskirju.

2. Kui liikmesriik ei järgi ühise kalanduspoliitika eeskirju, võidakse maksed katkestada või peatada või tehakse finantskorrektsioon liidu ühise kalanduspoliitika raames antavas finantsabis. Sellised meetmed on proportsionaalsed mittejärgimise olemuse, raskusastme, kestuse ja korduvusega.

Artikkel 42

Käitajatele finantsabi andmise tingimused

1. Liit annab kooskõlas kohaldatavates liidu õigusaktides kindlaksmääratavate tingimustega käitajatele finantsabi tingimusel, et nad järgivad ühise kalanduspoliitika eeskirju.

2. Kui vastuvõetavatest erieeskirjadest ei tulene teisiti, võetakse ühise kalanduspoliitika eeskirju raskelt rikkunud käitajalt ajutiselt või püsivalt ära liidu finantsabi saamise võimalus ja/või seda vähendatakse. Sellised liikmesriikide võetavad meetmed on hoiatavad, tõhusad ning proportsionaalsed raskete rikkumiste olemuse, raskusastme, kestuse ja korduvusega.

3. Liikmesriigid tagavad liidu finantsabi andmise üksnes neile käitajatele, kellele ei ole määratud karistusi raskete rikkumiste eest ühe aasta jooksul enne liidu finantsabi taotlemist.

XI OSA

NÕUANDEKOMISJONID

Artikkel 43

Nõuandekomisjonide moodustamine

1. Nõuandekomisjonid moodustatakse kõikides III lisas sätestatud geograafilistes piirkondades või pädevusvaldkondades sidusrühmade tasakaalustatud esindatuse edendamiseks vastavalt artikli 45 lõikele 1 ning artiklis 2 sätestatud eesmärkide saavutamise toetamiseks.

2. Kooskõlas III lisaga moodustatakse eelkõige järgmised uued nõuandekomisjonid:

- a) nõuandekomisjon äärepoolseimate piirkondade jaoks, mis jaguneb vastavalt merepiirkondadele kolmeks sektsiooniks: Atlandi ookeani lääneosa, Atlandi ookeani idaosa ja India ookean;
 - b) vesiviljeluse nõuandekomisjon;
 - c) turgude nõuandekomisjon;
 - d) Musta mere nõuandekomisjon.
3. Iga nõuandekomisjon kehtestab oma töökorra.

Artikkel 44

Nõuandekomisjonide ülesanded

1. Käesoleva määruse rakendamisel konsulteerib komisjon vajaduse korral nõuandekomisjonidega.
2. Nõuandekomisjonidel on õigus:
 - a) esitada kalapüügi majandamist ning kalapüügi ja vesiviljeluse sotsiaal-majanduslikke ja kaitsealaseid aspekte puudutavaid soovitusi ja ettepanekuid komisjonile ja asjaomasele liikmesriigile, esitades eelkõige soovitusi kalapüügi majandamise eeskirjade lihtsustamiseks;
 - b) teavitada komisjoni ja liikmesriike nende geograafilist piirkonda või pädevusvaldkonda kuuluvatest kalapüügi ja vajaduse korral ka vesiviljeluse majandamise ning sotsiaal-majanduslike ja kaitsealaste aspektidega seotud probleemidest ja teha ettepanekuid nimetatud probleemide lahendamiseks;
 - c) toetada tihedas koostöös teadlastega kaitsemeetmete väljatöötamiseks vajalike andmete kogumist, edastamist ja analüüsi.

Kui küsimus puudutab kahe või enama nõuandekomisjoni ühist huvi, koordineerivad nad oma seisukohti, eesmärgiga võtta kõnealuses küsimuses vastu ühised soovitusid.

3. Artikli 18 kohaste ühiste soovitude osas konsulteeritakse nõuandekomisjonidega. Komisjon ja liikmesriigid võivad nõuandekomisjonidega konsulteerida ka muude meetmete osas. Nende nõuandeid võetakse arvesse. Nimetatud konsulteerimine ei piira konsulteerimist kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee ega teiste teadusasutustega. Nõuandekomisjonide arvamusi võib esitada kõigile asjaomastele liikmesriikidele ja komisjonile.

4. Komisjon ja vajaduse korral ka asjaomane liikmesriik vastab kahe kuu jooksul igale lõike 1 kohaselt saadud soovitusel, ettepanekule või teabele. Juhul kui vastuvõetud lõplikud meetmed erinevad nõuandekomisjonidelt lõike 1 kohaselt saadud arvamustest, soovitustest ja ettepanekutest, esitab komisjon või asjaomane liikmesriik erinevuste kohta üksikasjalikud selgitused.

Artikkel 45

Nõuandekomisjonide koosseis, toimimine ja rahastamine

1. Nõuandekomisjonidesse kuuluvad:
 - a) kalapüügi- ja vajaduse korral ka vesiviljelussektoris tegutsevate käitajate organisatsioonid ning töötlemis- ja turustamis-sektorite esindajad;
 - b) muud ühisest kalanduspoliitikast mõjutatud huvirühmad, näiteks keskkonnaorganisatsioonid ja tarbijarühmad.

2. Iga nõuandekomisjon koosneb üldkogust ja täitevkomiteest, muu hulgas moodustatakse vajaduse korral sekretariaat ja töörühmad artiklis 18 osutatud piirkondliku koostöö küsimustega tegelemiseks ning nõuandekomisjon võtab vastu oma toimimiseks vajalikud meetmed.

3. Nõuandekomisjonid toimivad ja neid rahastatakse kooskõlas III lisaga.

4. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 46 vastu delegeeritud õigusakte, milles sätestatakse nõuandekomisjonide toimimise üksikasjalikud eeskirjad.

XII OSA

MENETLUSSÄTTED

Artikkel 46

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 11 lõikes 3, artikli 15 lõigetes 2, 3, 6 ja 7 ning artikli 45 lõikes 4 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates ... (*). Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt 9 kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 11 lõikes 3, artikli 15 lõigetes 2, 3, 6 ja 7 ning artikli 45 lõikes 4 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 11 lõike 3, artikli 15 lõigetes 2, 3, 6 ja 7 ning artikli 45 lõike 4 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

(*) Käesoleva määruse jõustumise kuupäev.

Artikkel 47

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab kalapüügi ja vesiviljeluse korralduskomitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Kui komitee ei esita arvamust artikli 23 kohaselt vastuvõetava rakendusakti eelnõu kohta, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ja kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 8 koostoimes selle artikliga 5.

XIII OSA

LÕPPSÄTTED

Artikkel 48

Kehtetuks tunnistamine ja muudatused

1. Määrus (EÜ) nr 2371/2002 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrustele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele.

2. Otsus (EÜ) nr 2004/585 tunnistatakse kehtetuks alates käesoleva määruse artikli 45 lõike 4 kohaselt vastu võetud eeskirjade jõustumisest.

3. Nõukogu määruse (EÜ) nr 1954/2003 ⁽¹⁾ artikkel 5 jäetakse välja.

4. Nõukogu määrus (EÜ) nr 639/2004 ⁽²⁾ tunnistatakse kehtetuks.

5. Määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklisse 105 lisatakse järgmine lõige:

„3a. Erandina lõigetest 2 ja 3 ei kohaldata korrutustegurit saagile, mille suhtes kehtib lossimiskohustus vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... määruse (EL) nr .../2013 (ühise kalanduspoliitika kohta) (*) artiklile 15, tingimusel et ülepüügi ulatus võrreldes lubatud lossimistega ei ole suurem kui 10 %.

(*) ELT L ...”.

Artikkel 49

Läbivaatamine

Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2022 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande ühise kalanduspoliitika toimimise kohta.

Artikkel 50

Aastaaruanne

Komisjon esitab igal aastal Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamise edusammude ja kalavarude olukorra kohta niipea kui võimalik pärast seda, kui on vastu võetud iga-aastane nõukogu määrus, millega määratakse kindlaks kalapüügivõimalused liidu vetes ning liidu laevade kalapüügivõimalused teatavates väljaspool liitu asuvates vetes.

Artikkel 51

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Määrust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2014.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

...

Euroopa Parlamendi nimel
president

...

Nõukogu nimel
eesistuja

...

⁽¹⁾ Nõukogu 4. novembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1954/2003, mis käsitleb teatavate ühenduse kalastuspiirkondade ja kalavarudega seotud püügikoormuse korraldamist ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2847/93 ja tunnistatakse kehtetuks määrused (EÜ) nr 685/95 ja (EÜ) nr 2027/95 (ELT L 289, 7.11.2003, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 30. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 639/2004 ühenduse äärepoolseimates piirkondades registreeritud kalalaevastike haldamise kohta (ELT L 102, 7.4.2004, lk 9).

I LISA

JUURDEPÄÄS RANNIKUVETELE ARTIKLI 5 LÕIKE 2 TÄHENDUSES

1. Ühendkuningriigi Rannikuveed

A. Prantsusmaa

Geograafiline piirkond	Liik	Tähtsus või eriomadused
Ühendkuningriigi rannik (6 –12 meremiili)		
1. Berwick-upon-Tweedist ida suunas Coquet'saarest ida suunas	Heeringas	Piiramata
2. Flamborough Headist ida suunas Spurn Headist ida suunas	Heeringas	Piiramata
3. Lowestoftist ida suunas Lyme Regisist lõuna suunas	Kõik liigid	Piiramata
4. Lyme Regisist lõuna suunas Eddystonest lõuna suunas	Põhjalähedased	Piiramata
5. Eddystonest lõuna suunas Longshipsist edela suunas	Põhjalähedased	Piiramata
	Kammkarplased	Piiramata
	Homaarid	Piiramata
	Langust	Piiramata
6. Longshipsist edela suunas Hartland Pointist loode suunas	Põhjalähedased	Piiramata
	Langust	Piiramata
	Homaarid	Piiramata
7. Hartland Pointist Lundy saarest põhja pool kulgeva jooneni	Põhjalähedased	Piiramata
8. Joonest, mis kulgeb Lundy saarest lääne suunas Cardigan Harbour'ni	Kõik liigid	Piiramata
9. Point Lynasist põhja suunas Morecambe Light Vesselist ida suunas	Kõik liigid	Piiramata
10. Downi krahvkond	Põhjalähedased	Piiramata
11. New Islandist kirde suunas Sanda saarest edela suunas	Kõik liigid	Piiramata
12. Port Stewartist põhja suunas Barra Headist lääne suunas	Kõik liigid	Piiramata
13. 57°40' põhjalaiust Butt of Lewisest lääne suunas	Kõik liigid, välja arvatud karbid	Piiramata
14. St Kilda, Flannani saared	Kõik liigid	Piiramata
15. Butt of Lewise tuletornist punktini 59°30' põhjalaiust ja 5°45' läänepikkust	Kõik liigid	Piiramata

B. Iirimaa

Geograafiline piirkond	Liik	Tähtsus või eriomadused
Ühendkuningriigi rannik (6 –12 meremiili)		
1. Point Lynasist põhja suunas Mull of Gallowayst lõuna suunas	Põhjalähedased	Piiramata
	Norra salehomaar	Piiramata
2. Mull of Oast lääne suunas Barra Headist lääne suunas	Põhjalähedased	Piiramata
	Norra salehomaar	Piiramata

C. Saksamaa

Geograafiline piirkond	Liik	Tähtsus või eriomadused
Ühendkuningriigi rannik (6 –12 meremiili)		
1. Shetlandi saartest ja Fair-Isle'ist ida suunas, Sumburgh Headi tuletornist otse kagu suunas, Skroo tuletornist otse kirde suunas ning Skadani tuletornist otse edela suunas kulgevate joonte vaheline ala	Heeringas	Piiramata
2. Berwick-upon-Tweedist ida suunas, Whitby High tuletornist ida suunas	Heeringas	Piiramata
3. North Forelandi tuletornist ida suunas, Dungenessi uuest tuletornist lõuna suunas	Heeringas	Piiramata
4. Vöönd St Kilda ümber	Heeringas	Piiramata
	Makrell	Piiramata
5. Butt of Lewise tuletornist lääne suunas jooneni, mis kulgeb Butt of Lewise tuletornist punktini 59°30' põhjalaiust ja 5°45' läänepikkust	Heeringas	Piiramata
6. North Ronat ja Suliskeri (Sulasgeir) ümbritsev vöönd	Heeringas	Piiramata

D. Madalmaad

Geograafiline piirkond	Liik	Tähtsus või eriomadused
Ühendkuningriigi rannik (6 –12 meremiili)		
1. Shetlandi saartest ja Fair-Isle'ist ida suunas, Sumburgh Headi tuletornist otse kagu suunas, Skroo tuletornist otse kirde suunas ning Skadani tuletornist otse edela suunas kulgevate joonte vaheline ala	Heeringad	Piiramata
2. Berwick upon Tweedist ida suunas, Flamborough Headist ida suunas	Heeringad	Piiramata
3. North Forelandist ida suunas, Dungenessi uuest tuletornist lõuna suunas	Heeringad	Piiramata

E. Belgia

Geograafiline piirkond	Liik	Tähtsus või eriomadused
Ühendkuningriigi rannik (6 –12 meremiili)		
1. Berwick-upon-Tweedist ida suunas Coquet' saarest ida suunas	Heeringad	Piiramata
2. Cromerist põhja suunas North Forelandist ida suunas	Põhjalähedased	Piiramata
3. North Forelandist ida suunas Dungenessi uuest tuletornist lõuna suunas	Põhjalähedased	Piiramata
	Heeringas	Piiramata
4. Dungenessi uuest tuletornist lõuna suunas, Selsey Billist lõuna suunas	Põhjalähedased	Piiramata
5. Straight Pointist kagu suunas, South Bishopist loode suunas	Põhjalähedased	Piiramata

2. Iirimaa Rannikuveed

A. Prantsusmaa

Geograafiline piirkond	Liik	Tähtsus või eriomadused
Iirimaa rannik (6–12 meremiili)		
1. Erris Headist loode suunas Sybil Pointist lääne suunas	Põhjalähedased	Piiramata
	Norra salehomaar	Piiramata
2. Mizen Headist lõuna suunas Stagsist lõuna suunas	Põhjalähedased	Piiramata
	Norra salehomaar	Piiramata
	Makrell	Piiramata
3. Stagsist lõuna suunas Corkist lõuna suunas	Põhjalähedased	Piiramata
	Norra salehomaar	Piiramata
	Makrell	Piiramata
	Heeringas	Piiramata
4. Corkist lõuna suunas, Carnsore Pointist lõuna suunas	Kõik liigid	Piiramata
5. Carnsore Pointist lõuna suunas, Haulbowlinest kagu suunas	Kõik liigid, välja arvatud karbid	Piiramata

B. Ühendkuningriik

Geograafiline piirkond	Liik	Tähtsus või eriomadused
Iirimaa rannik (6–12 miili)		
1. Mine Headist lõuna suunas Hook Point	Põhjalähedased	Piiramata
	Heeringas	Piiramata
	Makrell	Piiramata
2. Hook Point Carlingford Lough	Põhjalähedased	Piiramata
	Heeringas	Piiramata
	Makrell	Piiramata
	Norra salehomaar	Piiramata
	Kammkarplased	Piiramata

C. Madalmaad

Geograafiline piirkond	Liik	Tähtsus või eriomadused
Iirimaa rannik (6–12 miili)		
1. Stagsist lõuna suunas Carnsore Pointist lõuna suunas	Heeringad	Piiramata
	Makrell	Piiramata

D. Saksamaa

Geograafiline piirkond	Liik	Tähtsus või eriomadused
Iirimaa rannik (6–12 meremiili)		
1. Old Head of Kinsale'ist lõuna suunas Carnsore Pointist lõuna suunas	Heeringas	Piiramata
2. Corkist lõuna suunas Carnsore Pointist lõuna suunas	Makrell	Piiramata

E. Belgia

Geograafiline piirkond	Liik	Tähtsus või eriomadused
Iirimaa rannik (6–12 meremiili)		
1. Corkist lõuna suunas Carnsore Pointist lõuna suunas	Põhjalähedased	Piiramata
2. Wicklow Headist ida suunas Carlingford Lough'ist kagu suunas	Põhjalähedased	Piiramata

3. Belgia Rannikuveed

Geograafiline piirkond	Liikmesriik	Liik	Tähtsus või eriomadused
3–12 meremiili	Madalmaad	Kõik liigid	Piiramata
	Prantsusmaa	Heeringas	Piiramata

4. Taani Rannikuveed

Geograafiline piirkond	Liikmesriik	Liik	Tähtsus või eriomadused
------------------------	-------------	------	-------------------------

Põhjamere rannik (Taani ja Saksamaa piirist Hanstholmini)

(6–12 meremiili)

Taani ja Saksamaa piirist Blāvands Hukini	Saksamaa	Lestalised	Piiramata
		Krevetilised	Piiramata
	Madalmaad	Lestalised	Piiramata
		Tursklased	Piiramata
Blāvands Hukist Bovbjergini	Belgia	Tursk	Piiramata ainult 1. juunist kuni 31. juulini
		Kilttursk	Piiramata ainult 1. juunist kuni 31. juulini
	Saksamaa	Lestalised	Piiramata
	Madalmaad	Atlandi merilest	Piiramata
		Harilik merikeel	Piiramata
	Thyborønist Hanstholmini	Belgia	Merlang
Atlandi merilest			Piiramata ainult 1. juunist kuni 31. juulini
Saksamaa		Lestalised	Piiramata
		Kilu	Piiramata
		Tursk	Piiramata
		Põhjaatlandi süsikas	Piiramata
		Kilttursk	Piiramata
		Makrell	Piiramata
		Heeringas	Piiramata
Merlang	Piiramata		

Geograafiline piirkond	Liikmesriik	Liik	Tähtsus või eriomadused
	Madalmaad	Tursk	Piiramata
		Atlandi merilest	Piiramata
		Harilik merikeel	Piiramata
Skagerrak (Hansthölmist Skagenini) (4–12 meremiili)	Belgia	Atlandi merilest	Piiramata ainult 1. juunist kuni 31. juulini
	Saksamaa	Lestaliised	Piiramata
		Kilu	Piiramata
		Tursk	Piiramata
		Põhjaatlanti süsikas	Piiramata
		Kilttursk	Piiramata
		Makrell	Piiramata
		Heeringas	Piiramata
	Madalmaad	Tursk	Piiramata
		Atlandi merilest	Piiramata
		Harilik merikeel	Piiramata
Kattegat (3–12 miili)	Saksamaa	Tursk	Piiramata
		Lestaliised	Piiramata
		Norra salehomaar	Piiramata
		Heeringas	Piiramata
Zeelandist põhja suunas kuni geograafilise laiuseni, mis läbib Forsnæsi tuletorni	Saksamaa	Kilu	Piiramata
Läänemeri (sealhulgas Suur- ja Väike-Belt, Sund ja Bornholm) (3–12 meremiili)	Saksamaa	Lestaliised	Piiramata
		Tursk	Piiramata
		Heeringas	Piiramata
		Kilu	Piiramata
		Angerjas	Piiramata
		Lõhe	Piiramata
		Merlang	Piiramata
		Makrell	Piiramata

Geograafiline piirkond	Liikmesriik	Liik	Tähtsus või eriomadused
Skagerrak (4–12 miili)	Rootsi	Kõik liigid	Piiramata
Kattegat (3–12 miili ⁽¹⁾)	Rootsi	Kõik liigid	Piiramata
Läänemeri (3–12 miili)	Rootsi	Kõik liigid	Piiramata

(¹) Mõõdetuna rannajoonest.

5. Saksamaa Rannikuveed

Geograafiline piirkond	Liikmesriik	Liik	Tähtsus või eriomadused
Põhjamere rannik (3–12 meremiili) kogu rannik	Taani	Põhjalähedased	Piiramata
		Kilu	Piiramata
		Tobiad	Piiramata
	Madalmaad	Põhjalähedased	Piiramata
		Krevetilised	Piiramata
Taani ja Saksamaa piirist kuni Amrumi põhjatipuni, 54°43' põhjalaiust	Taani	Krevetilised	Piiramata
Helgoland ümbritsev vöönd	Ühendkuningriik	Tursk	Piiramata
		Atlandi merilest	Piiramata
Läänemere rannik (3–12 miili)	Taani	Tursk	Piiramata
		Atlandi merilest	Piiramata
		Heeringas	Piiramata
		Kilu	Piiramata
		Angerjas	Piiramata
		Merlang	Piiramata
		Makrell	Piiramata

6. Prantsusmaa ja Ülemeredepartemangude Rannikuveed

Geograafiline piirkond	Liikmesriik	Liik	Tähtsus või eriomadused
Kirde-Atlandi rannik (6–12 meremiili)			
Belgia ja Prantsusmaa piirist Manche'i departemangu idapiirini (Vire-Grandcamp les Bainsi estuaar 49°23'30" N ja 1°2' WNNE)	Belgia	Põhjalähedased	Piiramata
		Kammkarplased	Piiramata
	Madalmaad	Kõik liigid	Piiramata
Dunkerque'ist (2°20' idapikkust) kuni Cap d'Antiferini (0°10' idapikkust)	Saksamaa	Heeringas	Piiramata ainult 1. oktoobrist kuni 31. detsembrini
Belgia ja Prantsusmaa piirist lääne suunas Cap d'Alprech'ini (50°42'30" põhjalaiust ja 1°33'30" idapikkust)	Ühend- kuningriik	Heeringas	Piiramata
Atlandi rannik (6–12 meremiili)			
Hispaania ja Prantsusmaa piirist kuni 46°08' põhjalaiuseni	Hispaania	Anšoovis	Spetsialiseeritud püük, piiramata ainult 1. märtsist 30. juunini
			Elussöödapüük ainult 1. juulist kuni 31. oktoobrini
	Sardiin	Piiramata ainult 1. jaanuarist 28. veebruarini ja 1. juulist 31. detsembrini	
		Peale selle peab eespool nimetatud liikidega seotud püügitegevus toimuma vastavalt 1984. aasta püügitegevusekorraldusele ja normidele	
Vahemere rannik (6–12 meremiili)			
Hispaania piirist Cap Leucateni	Hispaania	Kõik liigid	Piiramata

7. Hispaania Rannikuveed

Geograafiline piirkond	Liikmesriik	Liik	Tähtsus või eriomadused
Atlandi rannik (6–12 meremiili)			
Prantsusmaa ja Hispaania piirist Cap Mayori tuletornini (3°47' läänepikkust)	Prantsusmaa	Pelaagilised	Piiramata vastavalt 1984. aasta püügikorraldusele ja normidele
Vahemere rannik (6–12 meremiili)			
Prantsusmaa piirist Cap Creusini	Prantsusmaa	Kõik liigid	Piiramata

8. Horvaatia Rannikuveed ⁽¹⁾

Geograafiline piirkond	Liikmesriik	Liik	Tähtsus või eriomadused
12 miili, mis on piiratud Horvaatia suveräänsete õiguste alla kuuluva merepiirkonnaga, mis asub põhja suunas 45 kraadi ja 10 minutit põhjalaiuskraadi Istra läänerannikut pidi Horvaatia territoriaalmeres välispiirist, kus see laiuskraad puudutab maismaad Istra läänerannikul (Grgatov rt Funtana neem)	Sloveenia	Põhjalähedased ja väikesed pealaaigilised liigid, sealhulgas sardiin ja anšoovis	100 tonni maksimaalselt 25 kalalaeva kohta, sealhulgas 5 traalootadega varustatud kalalaeva

(¹) Üalnimetatud režiimi kohaldatakse alates Stockholmis 4. novembril 2009 Sloveenia Vabariigi valitsuse ja Horvaatia Vabariigi valitsuse vahel allkirjastatud arbitraažikokkuleppes tuleneva vahekohtuotsuse täielikust rakendamisest.

9. Madalmaade Rannikuveed

Geograafiline piirkond	Liikmesriik	Liik	Tähtsus või eriomadused
(3–12 meremiili) kogu rannik	Belgia	Kõik liigid	Piiramata
	Taani	Põhjalähedased	Piiramata
		Kilu	Piiramata
		Tobiad	Piiramata
		Harilik stauriid	Piiramata
	Saksamaa	Tursk	Piiramata
Krevetilised		Piiramata	
(6–12 meremiili) kogu rannik	Prantsusmaa	Kõik liigid	Piiramata
Texeli lõunatipust lääne suunas Madalmaade ja Saksamaa piirini	Ühend- kuningriik	Põhjalähedased	Piiramata

10. Sloveenia Rannikuveed ⁽¹⁾

Geograafiline piirkond	Liikmesriik	Liik	Tähtsus või eriomadused
12 miili, mis on piiratud Sloveenia suveräänsete õiguste alla kuuluva merepiirkonnaga, mis asub põhja suunas 45 kraadi ja 10 minutit põhjalaiuskraadi Istra läänerannikut pidi Horvaatia territoriaalmere välispiirist, kus see laiuskraad puudutab maismaad Istra läänerannikul (Grgatov rt Funtana neem)	Horvaatia	Põhjalähedased ja väikesed pealaagilised liigid, sealhulgas sardiin ja anšoovis	100 tonni maksimaalselt 25 kalalaeva kohta, sealhulgas 5 traalnootadega varustatud kalalaeva

⁽¹⁾ Ülalnimetatud režiimi kohaldatakse alates Stockholmis 4. novembril 2009 Sloveenia Vabariigi valitsuse ja Horvaatia Vabariigi valitsuse vahel allkirjastatud arbitraažikokkuleppes tuleneva vahekohtuotsuse täielikust rakendamisest.

11. Soome Rannikuveed

Geograafiline piirkond	Liikmesriik	Liik	Tähtsus või eriomadused
Läänemeri (4–12 miili) ⁽¹⁾	Rootsi	Kõik liigid	Piiramata

⁽¹⁾ 3–12 miili Bogskäri saarte ümber.

12. Rootsi Rannikuveed

Geograafiline piirkond	Liikmesriik	Liik	Tähtsus või eriomadused
Skagerrak (4–12 meremiili)	Taani	Kõik liigid	Piiramata
Kattegat (3–12 miili) ⁽¹⁾	Taani	Kõik liigid	Piiramata
Läänemeri (4–12 miili)	Taani	Kõik liigid	Piiramata
	Soome	Kõik liigid	Piiramata

⁽¹⁾ Mõõdetuna rannajoonest.

II LISA

PÜÜGIVÕIMSUSE ÜLEMPIIRID

Liikmesriik	Püügivõimsuse ülempiirid	
	GT	kW
Belgia	18 962	51 586
Bulgaaria	7 250	62 708
Taani	88 762	313 333
Saksamaa	71 117	167 078
Eesti	21 677	52 566
Iirimaa	77 568	210 083
Kreeka	84 123	469 061
Hispaania (sealhulgas äärepoolseimad piirkonnad)	423 550	964 826
Prantsusmaa (sealhulgas äärepoolseimad piirkonnad)	214 282	1 166 328
Horvaatia	53 452	426 064
Itaalia	173 506	1 070 028
Küpros	11 021	47 803
Läti	46 418	58 496
Leedu	73 489	73 516
Malta	14 965	95 776
Madalmaad	166 859	350 736
Poola	38 270	90 650
Portugal (sealhulgas äärepoolseimad piirkonnad)	114 549	386 539
Rumeenia	1 908	6 356
Sloveenia	675	8 867
Soome	18 066	181 717
Rootsi	43 386	210 829
Ühendkuningriik	231 106	909 141

Liidu äärepoolseimad piirkonnad	Püügivõimsuse ülempiirid	
	GT	kW
Hispaania		
Kanaari saared: L ⁽¹⁾ < 12 m. liidu veed	2 617	20 863
Kanaari saared: L > 12 m. liidu veed	3 059	10 364
Kanaari saared: L > 12 m. Rahvusvahelised ja kolmandate riikide veed	28 823	45 593
Prantsusmaa		
Reunioni saar: põhjalähedased ja pelaagilised liigid. L < 12 m	1 050	19 320
Reunioni saar: pelaagilised liigid. L > 12 m	10 002	31 465
Prantsuse Guyana: põhjalähedased ja pelaagilised liigid. L < 12 m	903	11 644
Prantsuse Guyana: krevetipüügilaevad	7 560	19 726
Prantsuse Guyana: pelaagilised liigid. Avamerelaevad	3 500	5 000
Martinique: põhjalähedased ja pelaagilised liigid. L < 12 m	5 409	142 116
Martinique: pelaagilised liigid. L > 12 m	1 046	3 294
Guadeloupe: põhjalähedased ja pelaagilised liigid. L < 12 m	6 188	162 590
Guadeloupe: pelaagilised liigid. L > 12 m	500	1 750
Portugal		
Madeira: põhjalähedased liigid. L < 12 m	604	3 969
Madeira: põhjalähedased ja pelaagilised liigid. L > 12 m	4 114	12 734
Madeira: pelaagilised liigid. Seinnot. L > 12 m	181	777
Assoorid: põhjalähedased liigid. L < 12 m	2 617	29 870
Assoorid: põhjalähedased ja pelaagilised liigid. L > 12 m	12 979	25 721

(¹) L tähendab laeva kogupikkust.

III LISA

NÕUANDEKOMISJONID

1. Nõuandekomisjoni nimi ja pädevusvaldkond

Nimi	Pädevusvaldkond
Läänemeri	ICESi IIIb, IIIc ja IIId püügipiirkonnad
Must meri	GFCMi geograafiline allpiirkond vastavalt resolutsioonile GFCM/33/2009/2
Vahemeri	Vahemere vetes joonest 5°36' läänepikkust ida pool
Põhjameri	ICESi IV ja IIIa püügipiirkonnad
Loodepiirkonna veed	ICESi V (välja arvatud Va ja üksnes Vb liidu veed), VI ja VII püügipiirkonnad
Edelapiirkonna veed	ICESi VIII, IX ja X (Assooride ümber olevad veed) püügipiirkonnad ja CECAFi püügipiirkonnad 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2.0 (Madeira ja Kanaari saarte ümber olevad veed)
Äärepoolseimad piirkonnad	Liidu veed äärepoolseimate piirkondade ümber, millele on osutatud ELi toimimise lepingu artikli 349 esimeses lõigus ja mis on jaotatud kolmeks merebasseiniks: Atlandi ookeani lääneosa, Atlandi ookeani idaosa ja India ookean
Pelaagilised varud (putassuu, makrell, harilik stauriid, heeringas, hirvkala)	Kõik geograafilised piirkonnad, välja arvatud Läänemeri ja Vahemeri
Avamere/kaugpüügilaevastik	Kõik muud veed peale liidu vete
Vesiviljelus	Vesiviljelus artiklis 4 määratletud tähenduses
Turud	Kõik turupiirkonnad

2. Nõuandekomisjoni toimimine ja rahastamine

- Üldkogul ja täitevkomitees antakse 60 % kohtadest kalurite ja vesiviljeluse nõuandekomisjoni puhul vesiviljelussektoris tegutsevate käitajate esindajatele ning töötlemis- ja turustamissektori esindajatele, ning 40 % kohtadest muude ühisest kalanduspoliitikast mõjutatud huvirühmade esindajatele, näiteks keskkonnaorganisatsioonidele ja tarbijarühmadele.
- Igast asjaomast liikmesriigist peab vähemalt üks püügi alasektori esindaja olema täitevkomitee liige, välja arvatud vesiviljeluse nõuandekomisjoni ja turgude nõuandekomisjoni puhul.
- Täitevkomitee liikmed võtavad soovitusel võimaluse korral vastu konsensuse alusel. Kui konsensust ei saavutata, lisatakse liikmete poolt esitatud eriarvamused soovitustele, mis võetakse vastu kohalolevate ja hääletavate liikmete hääleteenamusega.
- Iga nõuandekomisjon määrab konsensuse alusel esimehe. Esimees tegutseb erapooletult.
- Iga nõuandekomisjon võtab vastu meetmed, mis on vajalikud läbipaistvuse ja kõigi avaldatud arvamuste arvessevõtmise tagamiseks.
- Täitevkomitee poolt vastu võetud soovitusel tuleb viivitamata edastada üldkogule, komisjonile, asjaomastele liikmesriikidele ja taotluse alusel üldsuse esindajatele.
- Üldkogu koosolekud on avalikud. Täitevkomitee koosolekud on avalikud, kui erandjuhtudel ei otsustata täitevkomitee hääleteenamusega teisiti.
- Kalandussektorit ja muid huvigruppe esindavad Euroopa ja siseriiklikud organisatsioonid võivad teha asjaomastele liikmesriikidele ettepanekuid liikmete kohta. Asjaomased liikmesriigid lepivad kokku üldkogu liikmetes.
- Nende riiklike ja piirkondlike haldusorganite esindajatel, kellel on asjaomases piirkonnas kalandusega seotud huve, ja liikmesriikide teaduslike ja kalanduse uurimisinstituutide ning komisjoni nõustavate rahvusvaheliste teadusutuste teadlastel on õigus osaleda nõuandekomisjoni koosolekul aktiivsete vaatlejatenä. Kutsuda võib ka muid pädevaid teadlasi.

- j) Nõuandekomisjonide koosolekutel võivad aktiivsete vaatlejatena osaleda Euroopa Parlamendi ja komisjoni esindajad.
 - k) Selliste kolmandate riikide kalandussektori ja muude huvirühmade esindajaid, kaasa arvatud piirkondlike kalandusorganisatsioonide esindajaid, kellel on kalandushuvid nõuandekomisjoni haldusalasse kuuluval alal või püügipiirkonnas, võib kutsuda osalema aktiivsete vaatlejatena, kui arutatakse neid puudutavaid küsimusi.
 - l) Euroopa üldistes huvides tegutsevate asutustena võivad nõuandekomisjonid taotleda liidu finantsabi.
 - m) Komisjon sõlmib iga nõuandekomisjoniga toetuslepingu nende tegevuskulude, sealhulgas suulise ja kirjaliku tõlke kulude katmiseks.
 - n) Komisjon võib teostada kõiki kontrolle, mida ta vajalikuks peab, et tagada nõuandekomisjonidele määratud ülesannete täitmine.
 - o) Iga nõuandekomisjon edastab igal aastal oma eelarve ja aruande oma tegevuse kohta komisjonile ja asjaomastele liikmesriikidele.
 - p) Komisjon või kontrollikoda võivad igal ajal korraldada auditeerimise, mille viivad läbi kas komisjoni või kontrollikoja talitused või nende poolt valitud kolmas isik.
 - q) Iga nõuandekomisjon määrab sertifitseeritud audiitori ajavahemikuks, mille jooksul saab kõnealune nõuandekomisjon toetust liidu fondidest.
-

NÕUKOGU PÕHJENDUSTE KAVAND

I. SISSEJUHATUS

Euroopa Komisjon võttis 13. juulil 2011 vastu ühist kalanduspoliitikat käsitleva uue algmääruse ettepaneku.

- a) Pärast 2012. aasta märtsis, aprillis ja mais korraldatud kolme poliitilist mõttevahetust jõudis põllumajanduse ja kalanduse nõukogu 12. juunil 2012 kokkuleppele osalise üldise lähenemisviisi suhtes, ⁽¹⁾ mis viimistleti nõukogu 26. veebruari 2013. aasta istungil, eelkõige tagasiheitekeelu rakendamise ja sellega seotud sätete osas (artiklid 15 ja 16) ⁽²⁾.

Euroopa Parlament hääletas oma esimese lugemise seisukoha üle 6. veebruaril 2013 ⁽³⁾.

Pärast hääletamist Euroopa Parlamendis toimusid läbirääkimised Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eesmärgiga saavutada ettepaneku suhtes kokkulepe. Otsustavad mitteametlikud kolme-poolsed kohtumised korraldati 28.–29. mail 2013 ja viimane mitteametlik tehniline koosolek korraldati 7. juunil 2013. Seejärel kinnitas kokkuleppe alaliste esindajate komitee 14. juunil 2013 ning Euroopa Parlamendi kalanduskomisjon 18. juunil 2013 ja nõukogu 15. juulil 2013.

Võttes arvesse eespool nimetatud kokkulepet ja sellele järgnevat õiguskeelelist viimistlemist, kutsutakse nõukogu üles võtma 17. oktoobri 2013. aasta istungil (põllumajandus ja kalandus) vastu nõukogu esimese lugemise seisukoht Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artiklis 294 sätestatud seadusandliku tavamenetluse kohaselt.

Töö käigus võttis nõukogu nõuetekohaselt arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee ning Regioonide Komitee arvamust, mis esitati vastavalt 28. märtsil 2012 ja 4. mail 2012 ⁽⁴⁾.

II. EESMÄRK

Ettepanek on osa 2011. aasta juuli reformipaketist (mis on seotud ettepanekuga, mis käsitleb uut ühist turukorraldust ja ühise kalanduspoliitika läbivaadatud välismõõdet) ja seda tuleb vaadelda koos ettepanekuga uue Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, mille komisjon võttis vastu 2. detsembril 2011. Ettepaneku üldeesmärk on tagada selline kalapüük ja vesiviljelus, mis loob pikaks ajaks jätkusuutlikud keskkonna-, majandus- ja sotsiaalsed tingimused ning toetab toiduvarude kättesaadavust.

Komisjoni ettepaneku olulised uued elemendid on järgmised:

- kalavarude majandamine maksimaalse jätkusuutliku saagikusega on õigulik kohustus (hiljemalt 2015. aastal kõikide varude suhtes);
- piirkondlikud liikmesriikide rakendusotsused liidu mitmeaastaste kavade alusel või tehniliste meetmete raamistikus;
- tagasiheite keelustamine (kvootidest ja alammõõtudest sõltumatu lossimiskohustus, tegevuse keelustamine ebapiisava kvoodi alusel, kvooti ületava saagiga seotud turustamisstandardid);
- ülekantavad püügikontsessioonid, mis vastavad kalapüügivõimalustele.

⁽¹⁾ Dokument 11322/12 PECHÉ 227 CODEC 1654.

⁽²⁾ Dokument 11322/1/12 PECHÉ 227 CODEC 1654 REV 1.

⁽³⁾ Dokument 5255/13 CODEC 61 PECHÉ 39 PE 7.

⁽⁴⁾ ELT C 181, 21.6.2012, lk 183; ELT C 225, 27.7.2012, lk 20.

III. NÕUKOGU ESIMESE LUGEMISE SEISUKOHA ANALÜÜS

A) Üldised märkused

Euroopa Parlament ja nõukogu on pidanud komisjoni ettepaneku alusel läbirääkimisi, eesmärgiga saavutada kokkulepe nõukogu esimese lugemise seisukoha vastuvõtmise etapis. Nõukogu seisukoha tekst kajastab täiel määral kahe kaasseadusandja vahel saavutatud kompromissi.

B) Peamised küsimused

Nõukogu esimese lugemise seisukohas kajastuva kompromissi põhielemendid on järgmised:

a) Üldsätted

Euroopa Parlament nõustus nõukogu ettepanekuga viia üldised ja konkreetsed eesmärgid ühe artikli alla (artikkel 2). Eesmärkide raames on vaja leida kompromiss eelkõige järgmise suhtes: mõiste ja ajakava (et alustada kalavarude majandamist kooskõlas maksimaalse jätkusuutliku saagikusega), kogu merekeskkonna säilitamine, tagasiheite kaotamine ja püügivõimsuse kohandamine. Kõige keerulisem oli leida kompromissi maksimaalse jätkusuutliku saagikuse suhtes. Selles rõhutatakse, et nimetatud majandamise kontseptsiooni rakendamine on etapiiviline, kuid kindla ajakavaga protsess, ning täpsustatakse, et peamine majandamise parameeter on kalavarude püügi kaudu avaldub kasutamise määr.

Mõistete osas keskenduti kompromissis järgmisele: „ökosüsteemipõhine lähenemisviis kalavarude majandamisele”, „väikese mõjuga kalapüük”, „kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõt” ja „lubatud kogupüügi ülejääk” ning „säästva kalanduse partnerluslepingud”. Euroopa Parlament kiitis heaks nõukogu määratletud uued mõisted „tagasiheide” ja „otsese majandamishuviga liikmesriigid”, mis on seotud asjaomase liikmeriikide rühmaga, kes tegeleb nn „piirkondadeks jaotamisega”, ning nõukogu kiitis heaks Euroopa Parlamendi määratletud uued mõisted „ohututes bioloogilistes piirides kalavarud”, „väikese mõjuga kalapüük” (väikese muudatusega), „selektiivne kalapüük” (väikese muudatusega) ja „laevastike koosseisu arvamine”.

b) Juurdepääs vetele

Euroopa Parlament nõustus äärepoolseimate piirkondade kohalike laevastike eeliskohtlemise laiendamise kõigile äärepoolseimatele piirkondadele (artikli 5 lõige 3). Nõukogu nõustus olemasolevate bioloogiliselt tundlike piirkondade eraldi ära märkimisega ja neile lisatoetuse andmisega, mida parlament käsitas juurdepääsu tingimustena; see säte viidi üle kaitsemeetmeid käsitlevate sätete hulka (artikkel 8).

c) Kaitsemeetmed

Parlament ja nõukogu leidsid kompromissi uue artikli suhtes kaitsemeetmeid puudutavate üldsätete kohta, mida kumbki institutsioon pidas asjakohaseks. Euroopa Parlamendil õnnestus lisada teksti terve rida spetsifikatsioone kaitse- ja tehniliste meetmete loetelude kohta, samas nõukogu suutis säilitada oma seisukoha, et tehnilisi meetmeid tuleks pidada kaitsemeetmete alarühmaks. Nõukogu nõustus (ehkki mõnede muudatustega) Euroopa Parlamendi muudatusettepanekuga kalavarude taastamise piirkondade kohta (artikkel 8). Selle asemel, et anda liikmesriikidele õigus rajada need piirkonnad, lepidi kokku liidu meetmete loomises liikmesriikide vahelise piirkondliku koostöö alusel; riiklikud meetmed on jätkuvalt võimalikud erisätete alusel, milles käsitletakse liikmesriikide oma laevu ja 12 miili laiust vööndit (artiklid 19 ja 20).

Osalised leppisid kokku mitmeaastaseid kavasis käsitlevate sätete ratsionaliseerimises, sidudes need maksimaalse jätkusuutliku saagikuse mõistega, kasutades erisätet „mitme liigiga püügipiirkondade” jaoks, ja tagasiheite keelustamisega.

Raskelt saavutati kompromiss uue artikli suhtes, milles käsitletakse kaitsemeetmeid, et täita keskkonnadirektiivide kohaseid kohustusi (artikkel 11). Euroopa Parlament toetas edukalt komisjoni

seisukohta kehtestada delegeeritud õigusaktid, kui neid meetmeid on vaja vastu võtta liidu tasandil, samas nõukogu sai täpsustada selle sätte reguleerimisala ja lisada menetluse, mis tagab nende meetmete väljatöötamise piirkonnapõhise koostöö raames liikmesriikide poolt, juhul kui hõlmatud on rohkem kui üks liikmesriik. Nõukogu nõustus Euroopa Parlamendi muudatusettepanekuga, milles käsitletakse liikmesriigi volituste jätkumist seoses hädaolukorras võetavate meetmetega (artikkel 13a).

Kompromissi kõige keerulisem osa puudutas artikleid 15 ja 16, mis on seotud lossimise kohustuse ja kalapüügi võimalustega. Nõukogu pidi loobuma paindlikkuse mehhanismide mõnedest elementidest, mis ta oli kavandanud selle kohustuse rakendamiseks, või nende ulatust vähendada, samas Euroopa Parlament nõustus suures osas nõukogu seisukohaga, milles käsitletakse lossimiskohustuse ulatust ja kasutuselevõttu aastatel 2015–2019. Euroopa Parlament nõustus esitama üksikasjad rakendusmenetluste kohta, nii et miinimumnõudena peavad delegeeritud õigusaktidena vastuvõetud nn „tagasiheite kavad“ olema kehtestatud ajaks, kui lossimiskohustus jõustub, samas kui üldjuhul on rakendamisvahenditeks mitmeaastased kavad. Samuti leiti kompromiss üldeeskirjade suhtes, milles käsitletakse tagasiheite keelustamise kontrollimist. Euroopa Parlament loobus tervest reast muudatusettepanekutest, mis ta oli kavandanud artikli 16 raames (kalapüügi võimalused), pidades silmas nõukogu pädevust ELi toimimise lepingu artikli 43 lõike 3 alusel. Nõukogu pidi siiski nõustuma, et üldeeskirjad kalapüügi võimaluste eraldamise kohta liikmesriikides kehtestatakse määrusega (artikkel 17).

Seoses piirkondadeks jaotamisega (artikkel 18) suutis nõukogu veenda Euroopa Parlamenti selle mõiste määratluses ja selle osa lakoonilisemas sõnastamises, säilitades samal ajal erinevad võimalused võtta liidu või liikmesriikide meetmeid. See küsimus oli eriti oluline kompromissi tagamiseks, kuna piirkondadeks jaotamise protsessidesse juba kaasatud liikmesriigid olid arvamusel, et uus määrus peab kajastama kehtivat tava.

d) Püügivõimsuse haldamine

Nii parlament kui ka nõukogu olid püügikontsessioonidega kohustusliku kauplemise kehtestamise vastu, mis komisjon oli lisanud ettepanekusse liigse püügikoormuse probleemi lahendamiseks. Parlament nõustus osutama sellistele kontsessioonidele kui liikmesriikide majandamissüsteemide vabatahtlikule komponendile.

Nõukogu nõustus Euroopa Parlamendi muudatusettepanekutega kehtestada üksikasjalikum püügivõimsust käsitleva aruandluse kord, sealhulgas võtta kasutusele komisjoni suunistel põhinevad arvutamise standardid. Euroopa Parlament nõustus suures osas nõukogu seisukohaga nõuete täitmata jätmise korral kohaldatavate rahaliste karistuste proportsionaalsuse suhtes.

e) Kalavarude majandamise teaduslik baas

Seda osa käsitlevas kompromiss keskenduti andmete kogumisele. Nõukogu nõustus osaliselt Euroopa Parlamendi taotlusega saavutada suurem läbipaistvus andmete kogumise toimingutes ja aruandluses ning nõustus sektoripõhise määruse (mille nõukogu võttis vastu 2008. aastal⁽¹⁾) kehtivuse pikendamise.

f) Välispoliitika

Seoses välispoliitikat käsitleva osaga toetasid nii parlament kui ka nõukogu seda, et ettepanek sisalduks senisest üksikasjalikumaid sätteid; nõukogu tugines oma seisukohas nõukogu 2012. aasta märtsi järeldustele⁽²⁾. Euroopa Parlament tegi järeleandmise säästva kalanduse partnerluslepingutes ja nende protokollides sisalduvate kohustuslike sätete ning samuti selles valdkonnas litsentside andmise tingimuste üksikasjalikkuse taseme suhtes. Samuti nõustus Euroopa Parlament esitama poliitika elemendid (milles käsitletakse koos kolmandate riikidega kasutatavaid kalavarusid või kalavarude ühist majandamist koos kolmandate riikidega) ühes artiklis (artikkel 33).

⁽¹⁾ Määrus (EÜ) nr 199/2008.

⁽²⁾ Dok 7086/12 PECHÉ 66.

g) *Vesiviljelus*

Vesiviljeluse osas nõustus nõukogu sellega, et mitmeaastaste riiklike strateegiakavade raames keskendutakse täiendavalt keskkonnale ja ressursitõhususele, nagu Euroopa Parlament taotles.

h) *Kontroll ja jõustamine*

Seoses kontrolli ja jõustamisega leiti kompromiss kontrollipõhimõtete suhtes ja nõukogu nõustus looma nõuete järgimist käsitleva eksperdirühma. Nõukogu taotlusel laiendati rühma ülesandeid, nii et peale liidu kalanduse kontrollisüsteemi järgimise ja rakendamise küsimuste läbivaatamise hakkab rühm nüüd täitma ka nõuandvat funktsiooni.

i) *Finantsvahendid*

Euroopa Parlament loobus muudatusettepanekutest, mille eesmärk on üksikasjalikum nõuetele vastavus finantsvahendi ning ühist kalanduspoliitikat ja keskkonda käsitlevates õigusaktides sätestatud kohustuste vahel. Nõukogu eelistas tegeleda nende küsimustega EMKFi käsitleva määruse üle peetavatel läbirääkimistel, kuid nõustus, et nõuetele vastavuse üldpõhimõtted kehtestatakse ühise kalanduspoliitika määrukses.

j) *Nõuandekomisjonid*

Nii Euroopa Parlament kui ka nõukogu toetasid nõuandekomisjonide arvu suurendamist ja nende tegevuse täpsustamist määrukses. Tuli leida kompromiss seoses tööstuse huvide ja laiemate ühiskondlike huvirühmade huvide esindamisega (III lisa) ning nõukogu nõustus Euroopa Parlamendi taotlusega luua turgude nõuandekomisjon.

k) *Volituste delegeerimine*

Menetlus ja komisjoni rakendusvolituste ulatus olid ühed kompromissi keerulistest osadest. Seoses delegeeritud õigusaktidega toetas Euroopa Parlament enamikul juhtudest komisjoni ettepanekut, milles oli ette nähtud 12 volitust võtta vastu delegeeritud õigusakte. Samal ajal kui nõukogu üldises lähenemisviisis oli neist viiega juba nõustunud, nõustuti lõplikus kompromissis kuue sellise volitusega. Neist enamikus (neljas) käsitletakse tagasiheite keelustamise rakendamist.

IV. KOKKUVÕTE

Nõukogu esimese lugemise seisukoht kajastab täielikult kompromissi, milleni jõuti nõukogu ja Euroopa Parlamendi vahelistel läbirääkimistel, mille läbiviimist lihtsustas komisjon. Kõnealune kompromiss kinnitati Euroopa Parlamendi kalanduskomisjoni esimehe kirjaga alaliste esindajate komitee eesistujale (20. juuni 2013) ⁽¹⁾. Selles kirjas teatas kalanduskomisjoni esimees, et ta soovib kalanduskomisjoni liikmetel ja seejärel täiskogul kiita nõukogu esimese lugemise seisukoht pärast selle viimistlemist mõlema institutsiooni õiguskeele ekspertide poolt muudatusteta heaks Euroopa Parlamendi teisel lugemisel. Kalanduspoliitika määruse vastuvõtmisega annab Euroopa Liit olulise panuse ühise kalanduspoliitika reformi läbiviimisesse. Reformi toetava rahastamisega seotud samba (EMKF) suhtes ei ole veel kokkulepet saavutatud.

⁽¹⁾ Kiri number 310831, IPOL-COM.PECH D(2013)32913.